

GLIMT FRA BAHÁ'U'LLÁHS SKRIFTER

II. Begyndelsen til alt er kundskab om Gud, og afslutningen på alt er streng overholdelse af alt det, der er blevet sendt ned fra den guddommelige viljes højeste himmel, en vilje der omfatter alt, som er i himlene, og alt som er på jorden.

III. Den åbenbaring, der fra umindelig tid er blevet hyldet som formålet med og løftet fra alle Guds profeter og det inderligste ønske hos Hans budbringere, er nu på grund af Den Almægtiges altomfattende vilje og på Hans uimodståelige befaling blevet åbenbaret for mennesker. Tilsynekomsten af en sådan åbenbaring er blevet indvarslet i alle de hellige skrifter. Se hvordan menneskeheden, til trods for sådan en forkyndelse, har fjernet sig fra dens vej og lukket sig selv ude fra dens stråleglans.

Sig: O I der elsker den ene sande Gud! Bestræb jer på virkelig at erkende og kende Ham og overholde Hans forskrifter på rette måde. Dette er en åbenbaring under hvilken myriader af have vil blive et menneskes belønning, hvis han for dens skyld mister en blodsdråbe. Tag jer i agt, O venner, at I ikke fortaber så uvurderligt et gode eller tilsidesætter dets ophøjede stade. Tænk på den mangfoldighed af liv, der er blevet, og stadig bliver, ofret i en verden, der er blevet ført bag lyset af den rene indbildning, som dens folks forfængelige forestillinger har fostret. Skænk Gud tak eftersom I har opnået jeres hjertes attrå og er blevet forenet med ham, som er alle nationers løfte . Vogt med hjælp fra Den ene sande Gud - ophøjet være Hans herlighed - renheden i det stade, som I har nået, og hold fast ved det, der skal fremme Hans sag. Han befaler jer i sandhed, hvad der er rigtigt og fremmer højnelsen af menneskets stade. Lovpriset være Den Barmhjertige, åbenbareren af dette underfulde skrift.

IV. Dette er den dag, hvorpå Guds ypperste gaver er blevet øst ud over mennesker, den dag hvorpå Hans største nåde er blevet indgydt i alt skabt. Det er pålagt alle folkeslag i verden at bilægge deres stridigheder, og i fuldkommen enhed og fred hvile i skyggen af Hans omsorgs og kærligheds træ. Det er pålagt dem at holde fast ved alt det, der på denne dag vil bidrage til højnelsen af deres stade og til fremme af deres bedste interesser. Lykkelige er de, som den herligste pen lod sig bevæge til at erindre, og velsignede er de mennesker, hvis navne vi gennem vor uudgrundelige forordning har valgt at skjule.

Bønfald Den ene sande Gud om at give, at alle mennesker nådigt må blive hjulpet til at opfylde det, som er antageligt i vore øjne. Snart vil den nuværende orden blive foldet sammen og en ny udbredt i dens sted. Sandelig din Herre taler sandhed, og kender de usynlige ting.

V. Dette er den dag, hvorpå Guds barmhjertigheds hav er blevet åbenbaret for mennesker, den dag hvorpå Hans omsorgs dagstjerne har kastet sin stråleglans på dem, den dag hvorpå Hans rigelige gavers skyer har kastet deres skygge på hele menneskeheden. Nu er tiden inde til at opmuntre og opfriske de frygtsomme ved kærlighedens og fællesskabets genoplivende brise og venlighedens og hjælpsomhedens levende vande.

Hvor de end samles, og hvem de end møder, må de, der er Guds elskede, i deres holdning til Gud og ved måden, hvorpå de lovsynger Hans pris og herlighed, udvise en sådan ydmyghed og dyb respekt, at hvert støvgran under deres fødder kan vidne om styrken i deres hengivelse. Den tale, der føres af disse hellige sjæle, bør give udtryk for en sådan styrke, at disse samme støvgran vil blive henrykket ved dens indflydelse. De bør vise en sådan adfærd, at den jord, de betræder, aldrig ville kunne tillade sig at

henvende sig til dem med ord som disse: "Jeg er at foretrække frem for dig. For se, hvor tålmodig jeg er, når jeg bærer de byrder, som bonden lægger på mig. Jeg er det redskab, der bestandigt giver alle skabninger del i de velsignelser, som Han, der er kilden til al nåde, har betroet mig. Se graden af min ydmyghed, se med hvilken absolut underkastelse jeg lader mig træde under fode af mennesker uagtet den ære, der er skænket mig, og de utallige beviser på min rigdom - en rigdom der dækker behovene hos hele skabelsen..."

Vis tålmodighed og hjælpsomhed og kærlighed mod hverandre. Om nogen iblandt jer er ude af stand til at fatte en vis sandhed eller bestræbe sig på at forstå den, vis da, når I taler med ham, den største venlighed og god vilje. Hjælp ham til at se og erkende sandheden uden i mindste måde at regne jer selv som værende ham overlegen eller at være i besiddelse af større evner.

Menneskets hele forpligtelse på denne dag er at opnå andel i den nådestrøm, som Gud skænker ham. Derfor må ingen se på modtagerens storhed eller ringhed. Nogles andel kunne måske ligge i et menneskes hånd, andres andel måske fylde et bæger og atter andres endog et litermål.

Hvert øje bør på denne dag søge, det der bedst vil fremme Guds sag. Han, der er den evige sandhed, er mit vidne! Intet kan på denne dag påføre denne sag større skade end uenighed, strid, splid, fremmedfølelse og ligegyldighed blandt Guds elskede. Undfly det ved Guds magt og Hans uafhængige hjælp og bestræb jer på at sammenføje menneskers hjerter i Hans navn, Foreneren, Den Alvidende, Den Alvise.

Bønfald Den ene sande Gud om at give, at I kan nyde smagen af de gerninger, der udføres på Hans vej, og få del i sødmen i den ydmyghed og lydighed, der vises for Hans skyld. Glem jeres eget selv og vend jeres blik mod jeres næste. Vi jeres kræfter til alt, hvad der kan bidrage til menneskers opdragelse. Intet er eller kan nogensinde være skjult for Gud. Hvis I holder jer til Hans vej, vil Hans utallige og uforgængelige velsignelser blive skænket jer. Dette er det lysende skrift, hvis vers er strømmet fra Hans bevægende pen, Ham der er alle verdeneres Herre. Tænk over det i jeres hjerter og vær blandt dem der efterlever dets forskrifter.

X. Den tid, der er forudbestemt for folkene og slægterne på jorden er nu kommet. Guds løfter, som nedskrevet i de hellige skrifter, er alle blevet opfyldt. Guds Lov er blevet forkyndt fra Zion, og Jerusalem og dens høje og omegn er opfyldt af Hans åbenbarings herlighed. Lykkeligt det menneske, der i sit hjerte tænker over det, der er blevet åbenbaret i bøgerne fra Gud, hjælpen i fare, Den Selvbestående. Tænk over dette, O I Guds elskede, og lad jeres øren være opmærksomme på Hans ord, således at I ved Hans nåde og barmhjertighed kan drikke jeres andel fra standhaftighedens krystalklare vande og blive så faste og urokkelige som bjerget i Hans sag.

I Esajas Bog står det skrevet: "Gå ind i klippen og skjul dig i støvet af frygt for Herren og for Hans majestæts herlighed." Intet menneske, der tænker over dette vers, kan undgå at erkende storheden i Hans sag eller betvivle den ophøjede karakter af denne dag - selve Guds dag. Dette samme vers efterfølges af disse ord: "Og Herren alene skal være ophøjet på den dag." Dette er den dag, som Den Højestes pen har forherliget i alle de hellige skrifter. Der er intet vers i dem, der ikke forkynder æren i Hans hellige navn og ingen bog, der ikke vidner om højheden i dette mest ophøjede emne. Om vi omtalte alt, hvad der er blevet åbenbaret i disse himmelske bøger og hellige skrifter om denne åbenbaring, ville dette skrift antage umulige dimensioner. Det er på denne dag pålagt ethvert menneske at sætte hele sin lid til Guds mangfoldige gaver og rejse sig for med den største visdom at udbrede sandheden i Hans sag. Da, og kun da, vil hele jorden blive indhyllet i Hans åbenbarings morgenlys.

XIII. Tænk på fortiden. Hvor mange, både høje og lave, har til alle tider længselsfuldt ventet tilsynekomsten af Guds manifestation i Hans udvalgte helliggjorte skikkelser. Hvor ofte har de ikke ventet hans komme, hvor tit har ikke de bedt til, at brisen fra guddommelig barmhjertighed skulle blæse, og Den lovede Skønhed træde frem fra det dølgende slør og blive åbenbaret for hele verden. Og når så nådens porte åbnedes, og den guddommelige gavmildheds skyer regnede på menneskeheden, og Den Usetes lys skinnede over den himmelske magts horisont, da fornægtede de ham alle og vendte sig bort fra hans ansigt - fra selve Guds ansigt...

XXIII. Tænk på tidligere slægtled. Se hvorledes, hver gang den guddommelige dagstjernes gavmildhed har kastet lyset fra sin åbenbaring på verden, da har hans tids folk rejst sig imod ham og fornægtet hans sandhed. De, der blev betragtet som menneskers ledere har uforanderligt bestræbt sig på at hindre deres tilhængere i at vende sig til ham, der er Guds grænseløse gavmildheds hav.

Se, hvorledes folket, som en følge af den dom, som de gejstlige afsagde på hans tid, har kastet Abraham, Guds Ven, i ild; hvordan Moses, ham der samtalede med Den Almægtige, blev udråbt som løgner og bagvasker. Betænk hvorledes Jesus, Guds Ånd, til trods for sin store mildhed og fuldkomne kærlighed blev behandlet af sine fjender. Så voldsom var den modstand, som han, tilværelsens inderste væsen og Herren over det synlige og usynlige, måtte stå overfor, at han intet sted havde at hvile sit hoved. Han vandrede bestandigt fra sted til sted, berøvet et blivende opholdssted. Tænk over hvad der overgik, profeternes segl, Muhammad, må alle andres liv blive et offer for ham. Hvor voldsomme var ikke de lidelser, som det jødiske folks ledere samt afgudsdyrkerne lod regne ned over ham, som er Den egenmægtige Herre over alt, som en følge af hans forkyndelse om Guds enhed og af hans budskabs sandhed! Ved min sags retfærdighed! Min Pen klager, og alt skabt græder inderligt som en følge af de sorger han gennemgik ved de hænder, der har brudt Guds pagt, vanæret Hans testamente, afvist Hans vidnesbyrd og bestridt Hans tegn. Derfor beretter vi for dig historien om det, der skete i fordums dage, således at du om muligt kan forstå.

Du har hørt, hvor frygteligt Guds profeter, Hans budbringere og udvalgte er blevet hjemsøgt. Tænk en stund over de motiver og den årsag der ligger til grund for en sådan forfølgelse. På intet tidspunkt, i nogen guddommelig ordning har Guds profeter undgået deres fjenders blasfemi, deres undertrykkes grusomhed eller fordømmelse fra den tids lærde, der optrådte i oprigtighedens og fromhedens forklædning. Nat og dag gennemgik de lidelser, som intet undtagen kundskaben hos Den ene sande Gud nogensinde kan måle, ophøjet være Hans herlighed.

Tænk på denne forurettede. Endskønt de klareste beviser vidner om sandheden i hans sag; endskønt de profetier, han i et utvetydigt sprog har fremsat, er blevet opfyldt; endskønt, han ikke taltes blandt de lærde, og var uden skolelærdom og uden erfaring i de drøftelser, der er gængse blandt de gejstlige, har han ladet byger af sin mangfoldige og guddommeligt inspirerede kundskab regne ned over menneskene; se, hvordan dette slægtled alligevel har afvist hans autoritet og gjort oprør imod ham! Gennem størstedelen af sit liv har han været hårdt prøvet i kløerne på sine fjender. Hans lidelser har nu nået deres højdepunkt i dette lidelsesfyldte fængsel, i hvilket hans undertrykkere så uretfærdigt har kastet ham. Gud give, at du, med et gennemtrængende blik og et strålende hjerte, vil kunne iagttage de ting, der er hændt og nu sker, og at du, medens du overvejer dem i dit hjerte, vil erkende det, som de færreste mennesker på denne dag evnede at fatte. Om Gud vil, vil du blive i stand til at indånde Hans dags søde dufte, få del i Hans nådes grænseløse udstrømninger, og gennem Hans nådige gunst drikke din andel fra Det største Hav, der bruser på denne dag i Den ældgamle Konges navn og forblive fast og urokkelig som bjerget i Hans sag.

Sig: Priset være du som har fået alle de hellige til at vedgå deres hjælpeløshed foran din magts mangfoldige åbenbaringer, og enhver profet til at erkende sin intethed ved stråleglansen fra din evige herlighed. Jeg bønfalder dig, ved dit navn, der har åbnet himlens porte og opfyldt forsamlingen i det

høje med henrykkelse, om at gøre mig i stand til at tjene dig på denne dag og at styrke mig i efterlevelsen af det som du foreskrev i din Bog. Du ved, O min Herre, hvad der er i mig; men jeg ved ikke, hvad der er i dig. Du er Den Alvidende, Den Oplyste.

XXIV. Vogt jer, O I der tror på Guds Enhed, således at I ikke fristes til at gøre forskel på nogen af Hans sags manifestationer eller til at skelne mellem de tegn, der har ledsaget og forkyndt deres åbenbaring. Dette er i sandhed den sande betydning af guddommelig enhed, om I er blandt dem, der forstår og tror på denne sandhed. Vær I ydermere forvisset om, at gerninger og handlinger hos hver og en af disse Guds manifestationer, ja, alt hvad der angår dem, og hvad de end måtte manifestere i fremtiden, altsammen er forordnet af Gud og er en genspejling af Hans vilje og formål. Den der gør den ringeste forskel på deres personer, deres ord, deres budskaber, deres handlinger og adfærd, har sandelig tvivlet på Gud, har afvist Hans tegn og forrådt Hans budbringeres sag.

XXVII. Al lovprisning til Guds enhed og al ære til Ham, Den suveræne Herre, Den Uforlignelige og universets herligste Hersker, som ud af absolut intethed, har skabt alle tings virkelighed, som af intet har bragt de mest forfinede og udsøgte bestanddele i sin skabelse til live, og som ved at frelse sine skabninger fra fornedrelsens fjernhed og farerne for endelig udslettelse har modtaget dem i sit uforgængelige herligheds rige. Intet mindre end Hans altomfattende nåde, Hans altgennemtrængende barmhjertighed kunne på nogen mulig måde have udvirket dette. Hvorledes kunne det på nogen anden måde være blevet muligt for ren intethed alene at erhverve betydning og evne til at træde frem fra ikke-eksistensens stade og ind i tilværelsens rige?

Efter at have skabt verden og alt, hvad der lever og bevæger sig i den, valgte Han, gennem fra sin uindskrænkede og suveræne vilje, at skænke mennesket den enestående evne at kende Ham og at elske Ham - en evne der nødvendigvis må betragtes som den igangsættende impuls og det øverste formål, der ligger til grund for hele skabelsen... Over den inderste virkelighed i hver eneste skabt ting har Han kastet lyset fra et af sine navne og gjort det til modtager af herligheden i en af Hans egenskaber. På menneskets virkelighed har Han imidlertid samlet udstrålingen fra alle sine navne og egenskaber og gjort det til et spejlbillede af sit eget selv. Alene blandt alt skabt er mennesket blevet udvalgt til så stor en gunst, så evig en gavmildhed...

XXXI. Betragt med dit indre øje den kæde af hinanden efterfølgende åbenbaringer, der har sammenkædet Adams åbenbaring med Båbs. Jeg vidner over for Gud, at enhver af disse åbenbaringer er blevet sendt ned i kraft af den guddommelige vilje og hensigt, at hver af dem har været bæreren af et særligt budskab, er blevet betroet en guddommeligt åbenbaret Bog og blevet overdraget at afsløre et mægtigt skrifts mysterier. Omfanget af den åbenbaring, som hver af dem er blevet så nøje knyttet til, var klart forudbestemt. Dette er i sandhed et tegn på Vor nåde imod dem, hvis I er blandt dem, der fatter denne sandhed...

XXXII. Det, som du har hørt om Abraham, Den albarmhjertiges Ven, er sandheden, og ingen tvivl er der om det. Guds stemme befalede ham at give Ismael som et offer, således at Hans fasthed i Guds religion og Hans frigjorthed fra alt andet end Ham kunne vises for mennesker. Guds hensigt var endvidere at ofre ham som en løskøbelse for den synd og uretfærdighed der var på jorden. Denne samme ære bønfuldt Marias søn, Jesus den ene sande Gud, ophøjet være Hans navn og herlighed, om at skænke sig. Af samme årsag blev Husayn skænket som et offer af Muhammad, Guds Apostel.

Intet menneske kan nogensinde gøre fordring på at have fattet karakteren af Guds skjulte og mangfoldige nåde; ingen kan begribe Hans altomfattende barmhjertighed. Menneskers ondskab og deres forsyndelser har været af en sådan art, og så frygtelige har de prøvelser været, der har hjemsøgt Guds profeter og deres udvalgte, at hele menneskeheden fortjener at blive plaget og gå til grunde. Guds skjulte og kærligste forsyn har imidlertid, ved synlige såvel som usynlige kræfters hjælp,

beskyttet og vil vedblivende beskytte den mod straffen for dens ondskab. Tænk over dette i dit hjerte, således at sandheden kan åbenbares for dig, og vær du standhaftig på Hans vej.

XXXIV. Guds profeter bør betragtes som læger, hvis opgave er at pleje verdens og dens folk, således at de gennem enhedens ånd kan helbrede sygdommen i en splittet menneskehed. Ingen har fået ret til at betvivle deres ord eller ringeagte deres adfærd, for de er de eneste, der kan hævde at have forstået patienten og at have stillet den rette diagnose på dens lidelser. Intet menneske, uanset hvor skarp hans opfattelse, kan nogensinde håbe at nå de højder, som visdommen og forståelsen hos den guddommelige læge har nået. Det kan derfor ikke undre, hvis den behandling der er foreskrevet af lægen på denne dag ikke skulle findes at være identisk med den, som han tidligere foreskrev. Hvorledes kunne det være anderledes, når de ondt, der angriber den lidende på ethvert stadium af hans sygdom nødvendiggør et særskilt lægemiddel? På samme måde har Guds profeter, hver gang de har oplyst verden med den funklende udstråling fra guddommelig kundskabs dag-stjerne, uforanderligt opfordret dens folk til at favne Guds lys ved de midler, der bedst passer til den tids krav, hvor de kom til syne. De var således i stand til at sprede uvidenhedens mørke og kaste glansen fra deres egen kundskab på verden. Det er derfor mod disse profeters inderste væsen hvert klarsynet menneskes øje må rettes, eftersom deres hensigt ene og alene altid har været at lede de vildfarne og skænke fred til de lidende. Dette er ikke fremgangens og sejrens dage. Hele menneskeheden er i mangfoldige sygdommes greb. Stræb derfor efter at redde dens liv ved hjælp af det lægende middel, som den ufejlbarlige læges almægtige hånd har beredt.

XXXVI. Vid du at da Menneskesønnen opgav sin ånd til Gud, da brast hele skabelsen i inderlig gråd. Ved at ofre sig selv blev imidlertid en ny egenskab indgivet alt skabt. Dets vidnesbyrd, som det bevidnes i alle jordens folkeslag, er nu åbenbare for dig. Den dybeste visdom, som de vise har udtrykt, den dybsindigste lærdom, som nogen forstand har fremvist, de kunstarter som de kyndigste hænder har frembragt, den påvirkning de mægtigste regenter har udøvet, er blot manifesteringer af den genoplivende kraft, der blev frigjort gennem hans overjordiske, hans altgennemtrængende og strålende ånd.

Vi bevidner, at da han kom til verden, kastede han stråleglansen fra sin herlighed over alt skabt. Ved ham helbredtes den spedalske fra ondskabens og uvidenhedens spedalskhed. Ved ham blev de urene og vildfarne helbredt. Ved hans magt, født af Den almægtige Gud blev den blindes øjne åbnet og synderens sjæl lutret.

Spedalskhed kan fortolkes som hvert slør, der kommer mellem mennesket og erkendelsen af Herren, hans Gud. Hvem der end lader sig lukke ude fra Ham er i sandhed en spedalsk, der ikke vil blive husket i Guds, Den Mægtiges, Den højt Pristes rige. Vi bærer vidnesbyrd om, at ved magten i Guds ord blev enhver spedalsk rensset, enhver sygdom helbredt, enhver menneskelig svaghed bandlyst. Ham er det, der lutrer verden. Velsignet er det menneske, der med lysende ansigt har vendt sig mod Ham.

XXXVIII. Vid med sikkerhed at i enhver religion er lyset fra guddommelig åbenbaring blevet skænket til mennesker i direkte forhold til deres åndelige kapacitet. Tænk på solen. Hvor svage er ikke dens stråler i det øjeblik, den viser sig over horisonten. Hvor gradvist forøges ikke dens varme og kraft, medens den nærmer sig sit højdepunkt, alt medens den gør alt skabt i stand til at tilpasse sig den voksende styrke fra dens lys. Hvor uforanderligt tager den ikke af, indtil den når sit nedgangspunkt. Om den på een gang åbenbarede de kræfter, der ligger latent i den, ville den uden tvivl forårsage skade på alt skabt...På samme måde, hvis sandhedens sol pludselig på sin åbenbarings tidligste trin, afslørede det fulde omfang af de kræfter, som Den Almægtiges forsyn har skænket den, ville jordbunden for menneskelig forståelse gå til grunde og blive ødelagt; for menneskers hjerter ville hverken kunne udholde styrken i dens åbenbaring eller være i stand til at genspejle udstrålingen fra dens lys. Bange og overmandede ville de ophøre at eksistere.

XLIII. Vend hjertet, O Guds folk, mod rådene fra jeres sande, jeres uforlignelige ven. Guds Ord kan lignedes ved et ungt træ, hvis rødder er blevet plantet i menneskets hjerte. Det er pålagt jer at nære dets vækst med visdommens levende vande, med lutrede og hellige ord, således at dets rødder kan blive fast forankret og dets grene kan sprede sig så højt som himlene og derudover.

O I der bor på jorden! De fremherskende træk, der kendetegner denne højeste åbenbarings enestående karakter, består i, at vi på den ene side fra siderne i Guds hellige Bog har slettet alt, hvad der har været årsag til strid, til ondskab og ulykke blandt menneskenes børn, og på den anden side har nedfældet de væsentlige forudsætninger for harmoni, for forståelse, for fuldendt og varig enhed. Vel er det med dem, der overholder mine love.

Atter og atter har vi formanet vore elskede at undgå, nej at flygte fra alt, hvorfra ufredens lugt kan spores. Verden er i voldsomt oprør, og folkenes sind er fuldstændig forvirrede. Vi bønfalder Den Almægtige, om Han nådigt vil oplyse dem med glansen fra sin retfærdighed og gøre dem i stand til at opdage det, der vil være gavnligt for dem til alle tider og under alle forhold. Han er i sandhed Den Altbesiddende, Den Højeste.

XLVI. Jeg klager ikke over mit fangenskabs byrde. Ej heller sørger jeg over min nedværdigelse eller de prøvelser, Jeg må lide i mine fjenders hænder. Ved mit liv! De er min ære, en ære hvormed Gud har smykket sit eget selv. Om I blot vidste det!

Den skam, der overgik mig, har afsløret den herlighed, hvormed hele skabelsen er blevet udrustet, og gennem de grusomheder, jeg har gennemgået, har retfærdighedens dag-stjerne manifesteret sig og kastet sin stråleglans på menneskene. Min sorg gælder dem, der er fanget i deres fordærvede lidenskaber og gør fordring på at være knyttet til Guds, Den Nådiges, Den højt Pristes tro.

Det sømmer sig for Bahás folk at dø fra verden og alt, hvad den indeholder, at være så frigjort fra alt jordisk at Paradisets beboere fra deres klædning kan indånde hellighedens sødmefyldte dufte, således at alle jordens mennesker i deres ansigt genkender lysglansen fra Den Albarmhjertige, og at gennem dem Den almægtige og alvise Guds tegn og vidnesbyrd må spredes vidt og bredt. De, der har tilsmudset Guds sags skønne navn ved at følge kødets lyst - de fejler åbenlyst!

XLVII. O jøder! Hvis I har til hensigt endnu engang at korsfæste Jesus, Guds Ånd, dræb da mig, for han er atter i min skikkelse blevet gjort synlig for jer. Gør med mig som I ønsker, for jeg har aflagt løfte om at ofre mit liv på Guds vej. Jeg vil ingen frygte, selvom jordens og himlens magter har samlet sig imod mig. Tilhængere af evangeliet! Hvis I nærer ønske om at ihjelslå Muhammad, Guds Apostel, grib da mig og gør en ende på mit liv, for jeg er ham, og mit selv er hans selv. Gør mod mig som I ønsker, for den dybeste længsel i mit hjerte er at nå min højst elskedes nærvær i hans herligheds rige. Således er det guddommelige bud, om I kender det. Tilhængere af Muhammad! Hvis det er jeres ønske med jeres spyd at gennembore brystet på ham, der har forårsaget, at hans bog Bayanen blev nedsendt til jer, læg da hånd på mig og forfølg mig, for jeg er hans højt elskede, åbenbaringen af hans eget selv, skønt mit navn ikke er hans navn. Jeg er kommet i skyggen af herlighedens skyer og er af Gud udrustet med et uovervindeligt herredømme. Han er Sandheden, han den der kender de usynlige ting. Jeg forventer i sandhed fra jer den medfart, I har tildelt ham, der kom før mig. Herom vidner i sandhed alle ting, hvis I er af dem der hører. O Bayanens folk! Hvis I har besluttet at udgyde hans blod, hvis komme Báb har forkyndt, hvis tilsynekomst Muhammad har forudsagt, og hvis åbenbaring Jesus Kristus selv har bekendtgjort, se mig da stående rede og forsvarsløs foran jer. Gør med mig hvad I ønsker.

LI. O Mennesker! Jeg sværger ved den ene sande Gud! Dette er det ocean, hvorfra alle have er udgået, og hvormed enhver af dem sluttelig vil blive forenet. Fra Ham er alle solene udgået, og til Ham vil de alle vende tilbage. Ved Hans magt har den guddommelige åbenbarings træer frembragt deres frugter, og hver af dem er blevet sendt ned i en profets skikkelse, medførende et budskab til Guds skabninger i alle de verdener, hvis antal Gud alene i sin altomfattende kundskab kan tælle. Dette har Han gennemført ved kraften i kun eet bogstav i Hans ord, der er åbenbaret ved Hans pen - en pen, der er blevet bevæget af Hans vejledende hånd - Hans egen hånd hjulpet af styrken i Guds sandhed.

LIV. Ved Guds retfærdighed, min højt elskede! Jeg har aldrig tragtet efter jordisk lederskab. Mit eneste formål har været at videregive det til mennesker, som Gud befalede mig at overgive, Han der er Den Nådige, Den Uforlignelige, således at det kan frigøre dem for alt det, der hører denne verden til, og få dem til at nå højder, som hverken de ugudelige kan fatte eller de forstokkede forestille sig.

LIX. Enhver upartisk iagttager vil straks indrømme, at lige siden hans åbenbarings dæmring har denne forurettede opfordret hele menneskeheden til at vende ansigtet mod herlighedens daggry og har forbudt ødelæggelse, had, undertrykkelse og ondskab. Og dog, se hvad undertrykkerens hånd har forøvet! Ingen pen tør beskrive hans tyranni. Selvom formålet for ham, der er den evige sandhed, har været at skænke evigt liv til alle mennesker og beskytte deres tryghed og fred, se da hvordan de har rejst sig for at udgyde hans elskedes blod og har dømt ham til døden.

Iværksætterne af denne undertrykkelse er netop de mennesker, der, skønt så naragtige, anses for at være de viseste blandt de vise. Deres blindhed er således, at de med slet skjult ubarmhertighed har kastet ham, for hvis tærskels tjenere verden er blevet skabt, i dette befæstede og smertelige fængsel. Den Almægtige har imidlertid, til trods for dem og dem der har afvist sandheden i denne "Store Kundgørelse" forvandlet denne fængselsbygning til Det mest ophøjede Paradis, himlenes himmel...

LXI. Verden har fødselsveer, og dens ophidselse vokser dag for dag. Dens ansigt er vendt mod egensindighed og vantro. Dens tilstand vil blive således, at det ikke ville være passende og sømmeligt, dersom det afsløres nu. Dens fordærvelse vil længe vare ved. Og når den fastsatte time er kommet, skal det pludselig vise sig, der skal få menneskehedens lemmer til at skælve. Da, og først da, vil det guddommelige banner blive foldet ud og Paradisets nattergal synge sin sang.

LXVI. Sig: Hvis I er dem der søger dette liv og dets forfænge-ligheder, skulle I have søgt dem endnu medens I var i jeres moders liv, for ved den tid nærmede I jer dem vedblivende, kunne I blot fatte det. I har imidlertid på den anden side, lige siden I blev født og nåede modenhed, hele tiden været på vej bort fra verden og nærmet jer støvet. Hvorfor da udvise et sådant begær i tilegnelse af jordens skatte, når jeres dage er talte og jeres mulighed næsten forspildt? Vil I da ikke, O I ligegyldige, kaste søvnen af jer?

Vend jeres øren til de råd som denne tjener giver jer for Guds skyld. Han beder i sandhed ikke om belønning fra jer og har givet sig ind under det, som Gud har bestemt for ham, og har fuldstændig underkastet sig Guds vilje.

Jeres livs dage er for længst brugt op, O mennesker, og afslutningen nærmer sig hastigt. Læg derfor bort de ting som I har udtænkt, og som I klynger jer til og tag godt fat om Guds forskrifter, således at I om muligt kan opnå det, som han har haft til hensigt med jer og være blandt dem, der følger den rette kurs. Glæd jer ikke ved denne verdens ting og dens forfængelige prydelser, fæst ej heller jeres forhåbninger til dem. Hav tillid til ihukommelse af Gud, Den mest Ophøjede, Den Største. Han vil

inden længe tilintetgøre det, I besidder. Frygt Ham og glem ikke Hans pagt med jer og vær ikke blandt dem, der er lukket ude fra Ham som ved et slør.

Tag jer i agt at ikke I svulmer af stolthed over for Gud og foragteligt afviser Hans elskede. Bøj jer ydmygt for de trofaste, der har troet på Gud og på Hans tegn, hvis hjerte vidner om Hans enhed, hvis tunge forkynder Hans helhed, og som ikke taler undtagen med Hans tilladelse. Således formaner vi jer med retfærdighed og advarer jer med sandhed, at om muligt I kan blive vækket.

Læg ikke på nogen sjæl en byrde som I ikke ønsker skal lægges på jer, og ønsk ikke for nogen det, som I ikke ønsker for jer selv. Dette er mit bedste råd til jer, om I blot ville adlyde det.

Hav respekt for de gejstlige og lærde iblandt jer, dem hvis adfærd stemmer overens med deres kald, og som ikke overskrider de grænser, Gud har fastsat, hvis dømmekraft er i overensstemmelse med Hans bud som åbenbaret i Hans Bog. Vid at de er ledelsens lamper for dem, der er i himlene og på jorden. De der tilsidesætter og overser de gejstlige og lærde, der lever blandt dem, har i sandhed ændret den gunst, hvormed Gud har begunstiget dem.

Sig: Vent til Gud har ændret sine nådegaver til jer. Intet som helst undgår Ham. Han kender hemmelighederne såvel i himlene som på jorden. Hans kundskab omfatter alt. Glæd jer ikke over det I har gjort eller vil gøre i fremtiden, fryd jer ej heller over de prøvelser, som I har plaget os med, for I er ude af stand til ved midler som disse at ophøje jeres stade, om I granskede jeres handlinger med skærpet opmærksomhed. Ej heller vil I være i stand til at forringe ophøjetheden i vort stade. Nej, Gud vil øge den belønning, hvormed Han skal lønne os for med vedvarende tålmodighed at have båret de prøvelser, vi har lidt. Han vil i sandhed øge belønningen for dem, der holder ud med tålmodighed.

I skal vide, at lidelser og prøvelser fra umindelig tid har været den skæbne, der er tildelt Guds udvalgte og Hans elskede og dem af Hans tjenere, der er frigjort for alt andet end Ham, de som hverken varer eller handel narrer fra at erindre Den Almægtige, de der kun taler efter, at Han har talt og handler i overensstemmelse med Hans bud. Således har Guds handlemåde virket fra gammel tid, og således vil den forblive i fremtiden. Velsignede er de standhaftigt udholdende, de der er tålmodige under sygdom og lidelser, der ikke klager over noget som helst, der overgår dem, og som betræder forsagelsens vej...

Den dag nærmer sig, da Gud har oprejst et folk, der vil erindre vore dage, der vil berette historien om vore prøvelser, der vil kræve tilbagegivelsen af vore rettigheder fra dem, der uden gran af bevis har behandlet os med åbenlys uretfærdighed. Gud behersker med vished dem, der har forurettet os, og er vel vidende om deres gerninger. Han vil visselig lægge hånd på dem for deres synder. Han er i sandhed den frygteligste blandt hævnere.

...Således har vi berettet for jer historierne om den ene sande Gud og nedsendt til jer det, Han havde forudbestemt, således at I måske kan bede Ham om tilgivelse, kan vende tilbage til Ham, virkelig kan angre, kan erkende jeres misgerninger, kan kaste søvnen af jer, kan blive vækket af jeres ligegyldighed, kan sone det, der er sluppet jer af hænde, og være blandt dem, der øver gode gerninger. Lad den, der vil, erkende sandheden i mine ord, og hvad angår den, der ikke vil, lad ham vende sig bort. Min eneste pligt er at erindre jer om jeres svigten over for Guds sag, om I er af dem, der giver agt på min advarsel. Lyt derfor til min tale og vend angrende tilbage til Gud, således at Han ved sin nåde kan have barmhjertighed med jer, kan bortvaske jeres synder og tilgive jeres overtrædelser. Hans store barmhjertighed overgår Hans vredes styrke, og Hans nåde omfatter alle, der er blevet kaldt til live og er blevet ikklædt livets klædning, om de tilhører fortiden eller fremtiden.

LXX. Verdens ligevægt er blevet forrykket gennem den rystende indflydelse fra denne største, denne nye verdensorden. Menneskehedens ordnede liv er blevet fuldstændig forandret gennem dette enestående, dette underfulde system - hvis lige de dødeliges øjne aldrig har bevidnet.

Fordyb jer i mine ords hav, så I kan afdække dets hemmeligheder og opdage alle de visdommens perler, der ligger skjult i dets dybder. Vogt jer for at vakle i jeres beslutsomhed om at gribe sandheden i denne sag, hvorved kræfterne i Guds magt er blevet åbenbaret og Hans herredømme grundlagt. Dette er Guds uforanderlige tro, evig i fortiden, evig i fremtiden. Lad den, der søger, nå den; og med hensyn til ham, der har afslået at søge den - er Gud selvtilstrækkelig, hævet over alle Hans skabningers behov.

Sig: Dette er den ufejlbarlige vægt, som Guds hånd holder, hvorpå alle, der er i himlene, og alle, der er på jorden, bliver vejet og deres skæbne afgjort, om I er af dem, der tror og erkender denne sandhed. Sig: Ved den er de fattige blevet beriget, og de lærde oplyst, og de søgende blevet i stand til at stige op til Guds nærvær. Vogt jer for at gøre den til årsag til splid imellem jer. Vær I så fast forankrede som det urokkelige bjerg i jeres mægtige og elskende Herres sag.

LXXI. Bliv ikke modløse, O verdens folk, når min skønheds dagstjerne er gået ned og min helligdoms himmel er skjult for jeres øjne. Stå op for at fremme min sag og for at ophøje mit ord blandt mennesker. Vi er med jer til alle tider og vil styrke jer gennem sandhedens magt. Vi er i sandhed almægtig. Hvem der end har erkendt mig vil rejse sig og tjene mig med en sådan beslutsomhed, at jordens og himlens magter vil være ude af stand til at forpurre hans forehavende.

Verdens folk sover fast. Hvis de vågnede af deres søvn, ville de med iver haste imod Gud, Den Alvidende, Den Alvise. De ville bortkaste alt, hvad de ejer, om det så er alle jordens skatte, således at deres Herre vil ihukomme dem om blot for at henvende sig til dem med ét ord. Således er den belæring, givet af Ham, der holder kundskaben om alt skjult i et brev, som skabelsens øje ikke har set, og som ikke bliver åbenbaret til nogen undtagen ham selv, Den almægtige Beskytter af alle verdener. Så forvildede er de i deres onde ønskers rus, at de ikke magter at erkende al tilværelses Herre, hvis stemme kalder højt fra alle sider: 'Der er ingen anden Gud end Mig, Den Mægtige, Den Alvise.'

Sig: Glæd jer ikke over de ting I ejer; i aften er de jeres, i morgen vil andre eje dem. Således advares I af Ham, der er Den Alvidende, Den Oplyste. Sig: Kan I påstå, at hvad I besidder er varigt eller sikkert? Nej! Ved mig, Den Albarmhjertige. Jeres livs dage flygter bort som et vindpust, og al jeres pomp og pragt vil blive foldet sammen som pompen og pragten hos dem, der gik forud for jer. Tænk, O mennesker! Hvad er der blevet af jeres henrundne dage, jeres tabte århundreder? Lykkelige de dage der er blevet viet til Guds ihukommelse og velsignede de timer, der er tilbragt i lovprisning af Ham, som er Den Alvise. Ved Mit liv! Hverken de mægtiges pragt eller de riges skatte, ej heller ophøjelsen af de ugudelige vil vare ved. Alt vil gå til grunde på et ord fra Ham. Han er i sandhed den Magtfulde, Den Altbesejrende, Den Almægtige. Hvilken fordel er der ved de jordiske ting, som mennesker besidder? Det, der gavner dem, har de fuldstændig tilsidesat. Inden længe vil de vågne af deres søvn og finde sig ude af stand til at opnå det, som er sluppet fra dem i deres almægtige og højtpriste Herres dage. Om de blot vidste det, ville de give afkald på alt, således at deres navne kunne blive nævnt for Hans trone. De er i sandhed regnet blandt de døde.

LXXII. Lad ikke hjertet blive foruroliget, O mennesker, når min nærværelses herlighed er trukket tilbage og min tales hav er stilnet. I mit nærvær iblandt jer er der én visdom, og i mit fravær er der en anden, uudgrundelig for alle undtagen Gud, Den Uforlignelige, Den Alvidende. I sandhed, vi ser jer fra vort herligheds rige og vil støtte alle, der vil rejse sig for at sejre i vor sag, med hærskarerne fra Den højeste Forsamling og en skare af vore udvalgte engle.

O jordens folk! Gud, den evige sandhed, er mit vidne, om at strømme af friske og blidt flydende vande er vældet ud fra klipperne ved sødmen i de ord, der er talt af jeres Herre, Den Ubetvingelige; og dog sover I. Kast bort hvad I ejer og hæv jer, på frigørelsens vinger, op over alt skabt. Således byder skabningens Herre jer, hvis pens bevægelse fuldstændig har forandret menneskehedens sjæl.

Ved I fra hvilke højder jeres Herre, Den Herligste kalder? Tror I, at I har genkendt den pen, hvormed jeres Herre, alle navnes Herre, byder jer? Nej, ved mit liv! Om I blot vidste det, ville I forsage verden og af hele jeres hjerte haste til Den højst Elskedes nærvær. Sjælen ville blive så henrevet af hans ord, at det ville kaste den store verden i voldsomt oprør - i hvor langt højere grad i denne lille og ubetydelige! Således har min gavmildheds byger øst ned fra min kærligheds himmel som et tegn på min nåde; således at I kan være blandt de taknemmelige...

Tag jer iagt for at kødets og en slet tilbøjeligheds begær fremkalder splid iblandt jer. Vær I som fingrene på én hånd, lemmerne på ét legeme. Således råder åbenbaringens pen jer, om I er af dem, der tror.

Tænk på Guds barmhjertighed og Hans gaver. Han pålægger jer det, som skal gavne jer, skønt Han godt kan undvære alle skabninger. Jeres onde gerninger kan aldrig skade os, ej heller kan jeres gode handlinger gavne os. Vi tilkalder jer udelukkende for Guds skyld. Herom vil ethvert menneske med forståelse og indsigt vidne.

LXXV. Sønderriv i mit navn de slør, der stærkt har blindet jeres syn, og fordriv forfængelige efterligningers afguder ved styrken født af jeres tro på Guds enhed. Træd da ind i det hellige paradis for Den Barmhjertiges glæde. Helliggør jeres sjæle for alt, hvad der ikke er af Gud, og smag hvilens sødme inden for enemærkerne af Hans udstrakte og vældige åbenbaring, og under skyggen af Hans højeste og ufejlbarlige myndighed. Lad jer ikke indhulle i jeres selviske ønskers tætte slør, eftersom jeg i hver og en af jer har fuldkommengjort min skabelse, således at udmærkelsen i mit værk til fulde kan blive åbenbaret for mennesker. Deraf følger, at ethvert menneske har været og vedblivende vil være i stand til af sig selv at værdsætte Den forherligede Guds skønhed. Havde han ikke været udrustet med en sådan evne, hvordan kunne han da kaldes til ansvar for sine fejltagelser? Om noget menneske, på den dag hvor alle jordens folk skal samles sammen, i Guds nærvær skulle blive spurgt: 'Hvorfor har du tvivlet på min skønhed og vendt dig bort fra mig,' og dette menneske skulle svare og sige: 'Eftersom alle mennesker har fejlet, og ingen er blevet fundet villige til at vende ansigtet mod sandheden, har også jeg, ved at følge deres eksempel, alvorligt svigtet i erkendelse af Den eviges Skønhed,' vil en sådan undskyldning med sikkerhed blive afvist. Thi intet menneskes tro kan være betinget af andet end ham selv...

LXXVIII. Med hensyn til dit spørgsmål om skabelsens oprindelse. Vid du med sikkerhed at Guds skabelse har eksisteret fra evig tid og vil vedblive at eksistere i al evighed. Dens begyndelse har ingen begyndelse, og dens afslutning kender ingen slutning. Hans navn, Skaberen, forudsætter en skabelse, ligesom Hans titel, Menneskers Herre, må betyde en tjeners beståen.

Med hensyn til de udsagn, der er tillagt profeterne i gamle dage som, 'I begyndelsen var Gud; der var ingen skabning til at kende Ham,' og 'Herren var alene; uden nogen til at tilbede Ham,' så er betydningen af disse og lignende udsagn klar og tydelig og bør på intet tidspunkt misfortolkes. Om denne samme sandhed vidner disse ord, som han har åbenbaret: 'Gud var alene; der var ingen anden ved Hans side. Han vil altid forblive, hvad Han altid har været.' Ethvert klarsynet øje vil opfatte, at Herren nu er åbenbar, dog er der ingen til at anerkende Hans herlighed. Hermed menes at den bolig, hvor Det guddommelige Væsen dvæler, er højt hævet over alles horisont og kundskab med undtagelse af Ham. Hvad der end i den timelige verden enten kan udtrykkes eller fattes, kan aldrig overskride de grænser, som er bestemt af dets iboende natur. Gud alene rækker ud over disse begrænsninger. Han er

sandelig fra al evighed. Ingen har nogensinde været eller vil nogensinde blive Hans ligemand eller partner. Intet navn kan sammenlignes med Hans navn. Ingen pen kan beskrive Hans natur, ej heller kan nogen tunge skildre Hans herlighed. Han vil for evigt forblive umådeligt ophøjet over alle undtagen sig selv.

Tænk på den time da Guds storslåede manifestation åbenbarer sig for mennesker. Inden den time kommer er Den Urgamle, der endnu er ukendt af mennesker og endnu ikke har givet Guds Ord mæle, Den Alvidende i en verden uden mennesker, der har kendt Ham. Han er i sandhed Skaberen uden en skabelse. For i selve det øjeblik, der går forud for Hans åbenbaring, skal alle skabte ting overgive deres sjæl til Gud. Dette er i sandhed den dag, hvorom det er skrevet: 'Hvis skal kongeriget være på denne dag?' Og ingen skal findes rede til at svare!

LXXIX. Med hensyn til dit spørgsmål om Guds verdener. Vid du i sandhed at Guds verdener er utallige, og uendelige i deres rækkevidde. Ingen kan tælle dem eller fatte dem andre end Gud, Den Alvidende, Den Alvise. Tænk på din tilstand under søvnen. Sandelig siger jeg, dette fænomen er det mest gådefulde af Guds tegn blandt mennesker, om de ville tænke over det i deres hjerte. Se hvordan det, som du har set i din drøm, efter lang tids forløb bliver fuldstændig virkeliggjort. Havde den verden, hvori du befandt dig i din drøm, været identisk med den verden, hvori du lever, ville den tildragelse, der viste sig i drømmen, nødvendigvis være foregået i denne verden i selve øjeblikket for dens hændelse. Var det således, ville du selv have bevidnet det. Da dette imidlertid ikke er tilfældet, må deraf nødvendigvis følge, at verden du lever i er forskellig og adskilt fra den, som du har oplevet i din drøm. Denne sidste verden har hverken begyndelse eller ende. Det ville være sandt, om du påstod, at denne samme verden, som det er bestemt af Den herligste og almægtige Gud, er inden i dit eget selv og er foldet sammen inden i dig. Det ville ligeså være sandt at hævde, at din ånd, efter at have overskredet søvnens begrænsninger og have afkastet al jordisk tilknytning, ved Guds handling er blevet i stand til at gennemrejse et rige, der ligger skjult i denne verdens inderste virkelighed. Sandelig siger jeg, Guds skabelse omfatter verdener ud over denne verden og skabninger adskilt fra disse skabninger. I hver af disse verdener har Han forordnet ting, som ingen kan udforske undtagen Ham selv, Den Udforskende, Den Alvise. Tænk over det som vi har åbenbaret for dig, således at du kan opdage hensigten hos Gud, din Herre og Herren over alle verdener. Gåderne i guddommelig visdom er blevet gemt i disse ord. Vi har afstået fra at dvæle ved dette emne på grund af de sorger, der har indkredset os ved de handlinger, der er blevet begået af dem, der er blevet skabt gennem vore ord, om I er af dem, der vil lytte til Vor stemme.

LXXX. Du har spurgt mig, hvorvidt mennesket, som forskelligt fra Guds profeter og Hans udvalgte, efter sin fysiske død vil bevare den samme individualitet, personlighed, bevidsthed og forståelse, der kendetegner dets liv i denne verden. Hvis dette skulle være tilfældet, hvad er da forklaringen, har du bemærket, på at medens så lette skader på dets mentale evner som besvimelse og alvorlig sygdom berøver det dets forståelse og bevidsthed, er dets død, der må indebære dets legemes forfald og opløsning af dets elementer, ikke i stand til at ødelægge dets forståelse og slukke dets bevidsthed? Hvordan kan nogen forestille sig, at menneskets bevidsthed og personlighed vil blive opretholdt, når selve de redskaber, der er nødvendige for deres eksistens og funktion, vil være fuldkommen opløst?

Vid at menneskesjælen er hævet over og er uafhængig af alle legemets eller forstandens svagheder. At en syg person viser tegn på svaghed skyldes de forhindringer, der stiller sig imellem hans sjæl og hans legeme, for sjælen selv forbliver upåvirket af alle legemlige sygdomme. Tænk over lampens lys. Selv om en ydre genstand kan komme i vejen for dens udstråling, vedbliver lyset selv at skinne med uformindsket kraft. På samme måde er enhver sygdom, der angriber menneskelegemet, en hindring, der afholder sjælen fra at vise sin iboende styrke og kraft. Når den forlader legemet vil den imidlertid udvise en sådan magt og åbenbare en sådan indflydelse, som ingen jordisk magt kan lignedes ved.

Enhver ren, enhver forfinet og lutret sjæl vil blive udrustet med vældig kraft og skal glæde sig i umådelig lyksalighed.

Tænk på lampen som er skjult under en skæppe. Selv om dens lys skinner, er dens stråler dog skjult for mennesker. Tænk på samme måde på solen, der er blevet formørket af skyerne. Se hvorledes dens glans synes at være formindsket, når i virkeligheden kilden til dette lys er forblevet uforandret. Menneskets sjæl bør sammenlignes med denne sol, og alt på jorden bør betragtes som dets legeme. Så længe ingen ydre forhindring kommer imellem dem, vil legemet i sin helhed vedblive at reflektere sjælens lys og være støttet af dens kraft. Men så snart et slør lægger sig imellem dem, synes styrken i dette lys at mindske.

Tænk atter på solen når den er fuldstændig skjult bag skyerne. Selv om jorden er oplyst af dens lys, er dog graden af det lys, som den modtager, betydeligt formindsket. Ikke før skyerne har spredt sig, kan solen atter skinne i sin fulde herlighed. Hverken skyens tilstedeværelse eller dens fravær kan på nogen måde påvirke solens iboende stråleglans. Menneskets sjæl er solen, hvorved dets legeme oplyses, og hvorfra det drager sin næring, og skal betragtes som sådan.

Tænk endvidere på hvorledes frugten, før den er formet, ligger latent i træet. Hvis træet blev hugget i stykker, ville intet tegn eller nogen del af frugten, ligemeget hvor lille, opdages. Men når den kommer til syne, åbenbarer den sig, som du har set, i sin underfulde skønhed og strålende fuldkommenhed. Visse frugter opnår i virkeligheden først deres fulde udvikling efter at være blevet skilt fra træet.

LXXXI. Og nu med hensyn til dit spørgsmål om menneskets sjæl og dens overlevelse efter døden. Vid du i sandhed, at sjælen, efter sin adskillelse fra legemet, vil vedblive at udvikle sig, indtil den når Guds nærvær, på et stade og i en tilstand som hverken tidsaldres og århundreders omvæltninger eller denne verdens forandringer og tilfældigheder kan ændre. Den vil bestå så længe som Guds Rige, Hans herredømme, Hans myndighed og magt består. Den vil åbenbare tegnene fra Gud og Hans egenskaber og vil afsløre Hans omsorg og gavmildhed. Min pens bevægelse ophører, når den på behørig vis forsøger at beskrive storheden og herligheden i så højt et stade. Den ære, hvormed barmhjertighedens hånd vil udruste sjælen, er af en sådan art at ingen tunge fyldestgørende kan åbenbare den eller nogen anden jordisk kraft beskrive den. Velsignet er den sjæl, der ved timen for sin adskillelse fra legemet, er lutret for de forfængelige indbildninger hos verdens folk. En sådan sjæl lever og bevæger sig i overensstemmelse med sin Skabers vilje og træder ind i det højeste paradys. Himlens jomfruer, beboerne af de fornemmeste boliger, vil kredse om den, og Guds profeter og Hans udvalgte vil søge fællesskab med den. Med dem vil den sjæl tale frit og vil berette for dem det, som den har måttet bære på vejen til Gud, Herren over alle verdener. Om noget menneske skulle få berettet det, som er blevet bestemt for sådan en sjæl i Guds verdener, Han som hersker over tronen i det høje og af jorden derunder, vil hele dets væsen øjeblikkelig flamme op i sin stærke længsel efter at opnå dette mest ophøjede, helliggjorte og strålende stade... Sjælens natur efter døden kan aldrig beskrives, og det er heller ikke passende eller tilladeligt at afsløre hele dens karakter for menneskers øjne. Guds profeter og budbringere er blevet sendt ned med det ene formål at lede menneskeheden til sandhedens lige vej. Formålet med deres åbenbaring har været at opdrage alle mennesker, således at de i dødens time i den største renhed og hellighed og i absolut frigjorthed kan stige op til tronen i Det Høje. Det lys, som disse sjæle udstråler, har ansvar for verdens fremgang og dens folkeslags udvikling. De er som den surdej, der syrner tilværelsens verden, og udgør den livgivende kraft, hvorigennem verdens kunstarter og undere synliggøres. Gennem dem regner skyerne deres gavmildhed nedover mennesker, og jorden frembærer sine frugter. Alt må nødvendigvis have en årsag, en motiverende kraft, et livgivende princip. Disse sjæle og symboler på frigørelse har draget omsorg for og vil vedblivende drage omsorg for den højeste bevægende impuls i tilværelsens verden. Den hinsidige verden er så forskellig fra denne verden, som denne verden er forskellig fra barnets, medens det endnu er i sin moders liv. Når sjælen opnår Guds nærvær, vil den antage den skikkelse, som bedst passer dens udødelighed og er den

himmelske bolig værdig. En sådan eksistens er en betinget og ikke en absolut eksistens, eftersom den første har en forudgående årsag, medens den sidste er uafhængig heraf. Absolut eksistens er strengt begrænset til Gud, ophøjet være Hans herlighed. Godt er det for dem, der fatter denne sandhed. Om du i dit hjerte ville tænke over Guds profeters adfærd, ville du med vished og straks bevidne, at der nødvendigvis må være andre verdener ud over denne verden. De fleste af de virkelig vise og lærde har gennem alle tider, som det er optegnet af herlighedens pen i Visdommens Skrift, båret vidnesbyrd om sandheden i det, som den hellige skrift fra Gud har åbenbaret. Selv materialisterne har i deres skrifter bevidnet visdommen hos disse guddommeligt udpegede budbringere og har betragtet de henvisninger til Paradis, til helvedes ild, til fremtidig belønning og straf, der er givet af profeterne, som værende blevet iværksat af et ønske om at opdrage og opløfte menneskesjælene. Overvej derfor hvordan størstedelen af menneskeheden, uanset deres tro eller teorier, har anerkendt deres fortrin og anerkendt disse Guds profeters overlegenhed. Disse frigjorthedens juveler er af nogle hyldet som visdommens legemliggørelser, medens andre tror, at de er selve Guds talerør. Hvorledes kunne sådanne sjæle have indvilliget i at overgive sig til deres fjender, hvis de troede, at alle Guds verdener var begrænset til dette jordiske liv? Ville de frivilligt have udstået sådanne pinsler og lidelser, som intet menneske nogen sinde har oplevet eller vidnet om?

LXXXII. Du har spurgt mig om sjælens natur. Vid i sandhed at sjælen er et tegn fra Gud, en himmelsk juvel, hvis virkelighed de lærdeste blandt mennesker ikke har evnet at fatte, og hvis gåde ingen forstand, ligegyldig hvor skarp, nogen sinde kan håbe at afsløre. Den er den første blandt alt skabt til at forkynde det enestående hos sin Skaber, den første til at erkende Hans herlighed, til at holde fast ved Hans sandhed og til at bøje sig ned i tilbedelse for Ham. Hvis den er trofast mod Gud, vil den reflektere Hans lys og vil, til slut, vende tilbage til Ham. Hvis den imidlertid svigter i lydighed mod sin Skaber, vil den blive et offer for selvet og lidenskabene og vil til slut synke ned i deres dyb.

Den der på denne dag har nægtet at lade menneskers tvivl og indbildninger få ham til at vende sig bort fra Ham, der er den evige sandhed, og som har nægtet at lade det oprør, der er fremkaldt af de gejstlige og verdslige myndigheder afholde ham fra at erkende Hans budskab, dette menneske vil blive betragtet af Gud, alle menneskers Herre, som et af Hans mægtige tegn og vil blive talt blandt dem, hvis navne er blevet nedskrevet af den højstes pen i Hans Bog. Velsignet er den, der har anerkendt det sande stade hos sådan en sjæl, der har anerkendt dens stade og opdaget dens dyder.

Meget er skrevet i gamle tiders bøger om de forskellige stadier i sjælens udvikling som lyst, heftighed, inspiration, hjælpsomhed, tilfredshed, guddommelig glæde og lignende; Den højeste pen er imidlertid utilbøjelig til at dvæle ved det. Enhver sjæl, der vandrer ydmygt med sin Gud på denne dag og holder fast ved Ham skal finde sig udrustet med ære og herlighed i alle skønne navne og stillinger.

Når mennesket sover, kan dets sjæl ingenlunde siges at være blevet naturligt påvirket af noget ydre objekt. Den er ikke påvirkelig af nogen forandring i sin oprindelige tilstand eller karakter. Alle ændringer i dens funktioner må tilskrives ydre årsager. Det er til disse ydre påvirkninger at alle ændringer i dens omgivelser, dens forståelse og opfattelse bør henvises.

Tænk på det menneskelige øje. Skønt det har evnen til at opfatte alle skabte ting, kan den mindste hængning i den grad blokere dets syn, at det berøver det evnen til at skelne en genstand. Priset være navnet på Ham der har skabt og er oprindelsen til disse årsager, der har bestemt, at enhver forandring og variation i tilværelsens verden er gjort afhængig af dem. Enhver skabt ting i hele universet er kun en dør, der leder til Hans kundskab, et tegn på Hans herredømme, en åbenbaring af Hans navne, et symbol på Hans majestæt, et vidnesbyrd om Hans magt, en måde til at få adgang til Hans lige Vej...

Sandelig siger jeg, den menneskelige sjæl er i sit inderste væsen et af Guds tegn, et mysterium blandt Hans mysterier. Den er et af de mægtigste tegn fra Den Almægtige, den bebuder der forkynder

virkeligheden i alle Guds verdener. Inden i den ligger det skjult, som verden i øjeblikket er fuldstændig ude af stand til at fatte. Tænk i dit hjerte på åbenbaringen af Guds sjæl der gennemsyrrer alle Hans love, og sæt det op imod den lave og begærlige natur der har sat sig op imod Ham, der hindrer mennesker i at vende sig til Navnenes Herre, og tvinger dem til at følge deres begær og ondskab. Sådan en sjæl er i sandhed vandret langt på fejltagelsens vej...

Du har endvidere spurgt mig om sjælens tilstand efter dens adskillelse fra legemet. Vid i sandhed at hvis menneskets sjæl har vandret ad Guds veje, vil den med sikkerhed vende tilbage og blive omgærdet af Den Elskedes herlighed. Ved Guds retfærdighed! Den skal opnå en tilstand, som ingen pen kan beskrive eller tunge kan berette. Den sjæl, der er forblevet trofast mod Guds sag og stod urokkelig fast på Hans vej, skal efter sin bortgang have en sådan kraft, at alle de verdener, som Den Almægtige har skabt, vil blive gavnet gennem ham. En sådan sjæl sørger på den fuldkomne konges og guddommelige opdragere bud for den rene surdej, der syner tilværelsens verden og tilvejebringer den kraft, hvorved kunstarterne og underne i verden bliver åbenbare. Betænk hvorledes mel har brug for surdej for at blive syrnnet. Disse sjæle, der er symboler på frigørelse, er verdenens surdej. Mediter over dette og vær blandt de taknemmelige.

I adskillige af vore skrifter har vi henvist til dette emne og har fremlagt de forskellige stadier i sjælens udvikling. Sandelig siger jeg, den menneskelige sjæl er hævet over al fremgang og tilbagegang. Den er stille, og dog hæver den sig op; den bevæger sig, og dog er den stille. Den er i sig selv et vidnesbyrd, der vidner om eksistensen af en verden, der er timelig såvel som virkeligheden i en verden, der hverken har begyndelse eller afslutning. Se hvordan den drøm, du har drømt efter mange års forløb genopføres for dine øjne. Betænk hvor ejendommeligt mysteriet om den verden, der viser sig for dig i din drøm, er. Tænk i dit hjerte på Guds uudgrundelige visdom og mediter over dens mangfoldige åbenbareelser...

Bær vidnesbyrd om de underfulde tegn på Guds værk og overvej dets vidde og karakter. Han, der er profeternes segl, har sagt: 'Gør min undren og forbløffelse over Dig større, O Gud!'

Med hensyn til dit spørgsmål om den fysiske verden er underlagt nogen begrænsninger, skal du vide, at forståelsen af dette emne beror på selve iagttageren. I en forstand er den begrænset; i en anden er den hævet ud over alle begrænsninger. Den ene, sande Gud har altid eksisteret og vil altid vedblive at eksistere. Hans skabelse har ej heller haft nogen begyndelse og vil ikke have nogen afslutning. Alt som er skabt har dog en forudgående årsag. Denne kendsgerning fastslår uden skygge af tvivl enheden hos Skaberen.

Du har ydermere spurgt mig om de himmelske sfæres natur. For at forstå deres natur ville det være nødvendigt at efterforske betydningen i de hentydninger, der er gjort i de gamle bøger de himmelske sfærer og himlene og at opdage karakteren af deres forhold til denne fysiske verden og den indflydelse, som de øver på den. Ethvert hjerte fyldes af undren over så forvirrende et emne, og enhver forstand forvirres over dets mysterium. Gud alene kan fatte dets betydning. De lærde, der har anslået livet på denne jord til adskillige tusinde år, har gennem hele den lange observationsperiode ikke formået at udregne antal eller alder på de andre planeter. Tænk endvidere på de mangfoldige uoverensstemmelser, der er resultatet af de teorier, der er fremsat af disse mænd. Du skal vide, at alle fixstjerner har deres egne planeter, og alle planeter deres egne skabninger, hvis antal intet menneske kan udregne.

O du der har fæstet dine øjne på mit ansigt! Herlighedens daggry har på denne dag åbenbaret sin udstråling, og stemmen fra det høje kalder. Vi har tidligere udtalt disse ord: 'Dette er ikke tiden for noget menneske til at betvivle sin Herre. Det pålægges den der har lyttet til Guds kalden, som er istemt af Ham, der er herlighedens daggry, at rejse sig og udråbe: 'Her er jeg, her er jeg, O alle Navnes Herre; her er jeg, her er jeg, O himlenes Skaber' Jeg bevidner, at ved din åbenbaring er de ting, der er skjult i

Guds bøger, blevet åbenbaret, og at alt hvad der er blevet optegnet af dine budbringere i de hellige skrifter, er blevet opfyldt."

LXXXVI. Og nu vedrørende dit spørgsmål om menneskelige sjæle vedbliver at være bevidste om hinanden efter deres adskillelse fra legemet. Du skal vide, at sjælene hos de af Bahás folk, der er gået ind i og har slået sig ned i Den purpurrøde Ark skal have samkvem og være intimt forbundne med hinanden og skal være så tæt knyttet i deres liv, deres forhåbninger, deres mål og bestræbelser som var de én sjæl. De er i sandhed af dem, der er vel oplyste, som er klarsynede, og som forstår. Således er det blevet bestemt af Ham, der er Den Alvidende, Den Alvise.

Bahás folk, der Guds Arks beboere, er hver og én helt klar over hinandens stade og tilstand og er forenede i fortrolighedens og fællesskabets bånd. Dette stade afhænger imidlertid af deres tro og deres adfærd. De, der hører til samme grad og stade, er helt klar over hinandens evner, karakter, opnåelser og fortrin. De, der er på et lavere stade, er imidlertid ikke i samme grad i stand til at fatte det stade eller vurdere de fortrin, som de har, der står over dem i stade. Enhver skal modtage sin andel fra din Herre. Velsignet er det menneske, der har vendt sit ansigt mod Gud og vandret trofast i Hans kærlighed, indtil hans sjæl har rettet sin vingeflugt mod Gud, alles suveræne Herre, Den Magtfuldeste, Den evigt Tilgivende, Den Albarmhjertige.

De vantros sjæle skal imidlertid - og derom vidner jeg - når de drager deres sidste åndedrag, blive klar over de goder, som de har mistet, og skal klage over deres skæbne og skal ydmyge sig over for Gud. De vil fortsætte med dette efter sjælens adskillelse fra legemet.

Det er klart og åbenbart, at alle mennesker efter deres fysiske død skal vurdere deres gerningers værd og erkende alt, hvad deres hænder har forøvet. Jeg sværger ved den dagstjerne, der skinner over den guddommelige magts horisont! De, der er tilhængere af Den ene, sande Gud, skal, det øjeblik de forlader dette liv, opleve en sådan glæde og lykke, som det vil være umuligt at beskrive, medens de, der lever i vildfarelse, vil blive grebet af en sådan frygt og skælven og opfyldt af en sådan bestyrtelse, der ikke overgås af noget. Godt er det for den, der har drukket troens udvalgte og ufordærlige vin ved den nådige gunst og de mangfoldige gaver fra Ham, der er alle religioners Herre...

Dette er den dag, hvor Guds elskede bør holde deres blik rettet mod Hans manifestation og fæste det på alt, hvad det måtte glæde denne manifestation at åbenbare. Visse traditioner fra gammel tid hviler ikke på noget som helst grundlag, medens de forestillinger, der næredes af fordums slægtled, og som de har optegnet i deres bøger, for størstedelen har været påvirket af ønskerne i en slet tilbøjelighed. Du ser, hvordan de fleste af kommentarerne og fortolkningerne af Guds ord, der nu er gængs blandt mennesker, er blottet for sandhed. Deres uvederhæftighed er i nogle tilfælde blevet afsløret, når de hindrende slør blev revet itu. De har selv erkendt deres svigten med hensyn til at forstå betydningen af ethvert af Guds ord.

Vor hensigt er at vise, at om Guds elskede deres lutrede hjerte og deres øren for de forfængelige udsagn, der tidligere blev fremsat, og med deres inderste sjæl vendte sig til ham, der er daggryet for Hans åbenbaring og til alt det, Han har manifesteret, ville en sådan adfærd blive betragtet som yderst ærefuld i Guds øjne...

Lovpris Hans navn og vær du blandt de taknemmelige. Overbring mine hilsener til dine elskede, som Gud har udvalgt til sin kærlighed og fået til at nå deres mål. Al ære være Gud til, Herren over alle verdener.

XCII. Guds Bog er vidt åben, og Hans ord kalder menneskeheden til Ham. Ikke flere end blot en håndfuld er imidlertid blevet fundet villige til at holde fast ved Hans sag eller blive redskaber for dens

fremgang. Disse få har fået tildelt den guddommelige eliksir, der alene kan forvandle det urene i verden til det reneste guld, og har fået magt til at forvalte det ufejlbarlige lægemiddel for alle de lidelser, der plager menneskenes børn. Intet menneske kan opnå evigt liv, medmindre han griber sandheden i denne uvurderlige, denne underfulde og ædle åbenbaring.

Vend jeres øren, O Guds venner, til stemmen fra Ham, som verden har forurettet, og hold fast ved alt hvad der vil ophøje Hans sag. Han leder i sandhed den Han vil til sin lige vej. Dette er en åbenbaring, der indgiver den svage styrke og kroner den fattige med rigdom.

Med den største venlighed og i en ånd af fuldkomment fællesskab, rådslå I med hverandre og vi jeres livs dyrebare dage til verdens fremskridt og for Hans sags fremgang, Han som er Den Urgamle og suveræne Herre over alle. Han pålægger i sandhed alle mennesker, det, der er rigtigt, og forhindrer det der sænker deres stade.

XCV. Du skal vide, at i henhold til hvad din Herre, alle menneskers Herre, har bestemt i sin Bog, har de gaver, Han har skænket til menneskeheden, været og vil altid forblive grænseløse i deres omfang. Forrest blandt disse gaver, som Den Almægtige har skænket mennesket, er forståelsens gave. Hans formål med at skænke denne gave er kun den at gøre sine skabninger i stand til at kende og erkende Den ene, sande Gud - ophøjet være Hans herlighed. Denne gave giver mennesket evne til at skelne sandheden i alt, leder ham til det, som er rigtigt, og hjælper ham til at opdage skabelsens hemmeligheder. Dernæst kommer evnen til at se, det stærkeste redskab hvorved hans forståelse kan fungere. Sansning gennem hørelse, hjerte og lignende skal ligeledes regnes blandt de gaver, hvormed det menneskelige legeme er udrustet. Uendeligt ophøjet er Den Almægtige, der har skabt disse evner og åbenbaret dem i menneskelegemet.

Alle disse gaver er et ubetvivleligt tegn på Den ene sande Guds majestæt, magt, ophøjethed og altomfattende kundskab, ophøjet være Hans herlighed. Tænk på følesansen. Se hvordan den har bredt sig over hele det menneskelige legeme. Medens syn og hørelse hver er lokaliseret i et særskilt område omfatter følesansen hele menneskekroppen. Priset være Hans magt, lovet være Hans herredømme.

Disse gaver er iboende i selve mennesket. Det, som udmærker sig over alle andre gaver, som er uforgængeligt af natur og hører til Gud selv, er den guddommelige åbenbarings gave. alle gaver, som Skaberen har skænket mennesket, de være sig fysiske eller åndelige, er underkastet denne. Den er og vil altid i sit inderste væsen forblive det brød, der kommer ned fra himlen. Den er Guds største vidnesbyrd, det klareste tegn på Hans sandhed, beviset på Hans fuldendte gavmildhed, tegnene på Hans altomfattende barmhjertighed, beviset på Hans kærligste forsyn og symbolet på Hans mest fuldkomne nåde. Den har sandelig fået del i denne største gave fra Gud, der har erkendt Hans manifestation på denne dag.

Tak Din Herre for at have skænket dig så stor en gavmildhed. Opløft din stemme og sig: Al lovprisning hører dig til, o du, alle forstående hjerters ønske.

XCVIII. Sig: O religiøse ledere! Vej ikke Guds Bog efter den standard og de videnskabelige metoder, som er gængs iblandt jer, for Bogen selv er den ufejlbarlige vægt oprettet blandt mennesker. På denne mest fuldkomne vægt må alt, hvad folkene og slægterne på jorden besidder, vejes, medens omfanget af dens vægt skal prøves i overensstemmelse med dens egen standard, om I blot vidste det.

Min kærligheds øje græder såre over jer, fordi I har svigtet at anerkende den ene, som I har påkaldt om dagen og ved nattetide, ved aften og ved morgen. Gå fremad, O folk, med snehvidt ansigt og strålende hjerte, mod det velsignede og purpurrøde sted, hvor Sadratu'l-Muntahá kalder: 'Sandelig, der er ingen anden Gud end Mig, den Almægtige Beskytter, Den Selvbestående.'

O religiøse ledere! Hvem er det menneske iblandt jer, der kan overgå mig i fremsyn og indsigt? Hvor findes den, der vover at gøre fordring på at være min lige i tale og visdom? Nej, ved min Herre, Den Albarmhjertige! Alt på jorden skal forgå; og dette er jeres Herres, den Almægtiges, Den højst Elskedes ansigt.

Vi har bestemt, O folk, at det største og det endelige mål for al lærdom er erkendelsen af Ham, der er genstand for al kundskab; og dog, se hvordan I har ladet jeres lærdom udelukke jer som ved et slør fra Ham, der er daggryet for dette lys, gennem hvem alle skjulte ting er blevet åbenbaret. Kunne I blot opdage den kilde hvorfra denne tales lysglans bliver udbredt, ville I tilsidesætte verdens mennesker og alt, hvad de ejer og drage hen til dette mest velsignede herligheds sæde.

Sig: Dette, i sandhed, er himlen, hvor oprindelsens bog opbevares, kunne I blot fatte det. Ham er det, der har fået klippen til at råbe og Den brændende Busk til at opløfte sin stemme på bjerget der rejser sig over Det Hellige Land og forkynde: 'Kongeriget er Guds, alles suveræne Herre, Den Almagtsfulde, Den Elskende' '

Vi har ikke søgt nogen skole eller læst nogen af jeres afhandlinger. Vend jeres øren til denne ulærdes ord, hvormed Han kalder jer til Gud, Den Evigtværende. Bedre for jer er dette end alle jordens skatte, kunne I blot fatte det.

C. Det er pålagt jer og tilhængerne af Ham, der er Den evige Sandhed, at opfordre alle mennesker til det der vil lutre dem for al tilknytning til jordiske ting og rense dem for dens smuds, således at den sødmefulde duft fra den Herligstes klædedragt kan fornemmes af alle, der elsker Ham.

De rige skal imidlertid have den største omsorg for de fattige, thi stor er den ære Gud har forudbestemt for de fattige der holder ud i tålmodighed. Ved mit liv! Der er ingen ære udover, den Gud måtte behage at forunde, der kan sammenlignes med denne ære. Stor er den velsignelse, der venter de fattige, der tålmodigt holder ud og skjuler deres lidelser, og vel er det med de rige, der skænker deres rigdomme til de nødlidende og foretrækker dem fremfor sig selv.

Om Gud vil kan de fattige bestræbe sig på og anstrenge sig for at tjene til livets ophold. Dette er en pligt, der i denne største åbenbaring er blevet foreskrevet alle og i Guds øjne regnes for en smuk gerning. Hjælpen fra Den Usynlige vil med sikkerhed støtte den der iagttager denne pligt. Han kan ved sin nåde berige den Han ønsker. Han har i sandhed magt over alt...

CI. Det grundlæggende formål med åbenbaringen af alle himmelske bøger, nej for ethvert guddommeligt åbenbaret vers, er at forsyne alle mennesker med retfærdighed og forståelse, således at fred og tryghed kan blive fast oprettet blandt mennesker. Hvad der end indgiver menneskehjertet vished, hvad der end højner dets stade eller beforder dets tilfredshed er antageligt i Guds øjne. Hvor ophøjet er ikke det stade som mennesket, hvis han blot vælger at opfylde sin høje bestemmelse, kan nå, og til hvilke dybder af nedværdigelse kan han ikke synke, dybder som den laveste af skabninger aldrig har nået! Grib, O venner, den mulighed som denne dag tilbyder jer og berøv jer ikke Hans nådes frie strømme. Jeg bønfaller Gud, om at Han nådigt hjælper enhver af jer til på denne velsignede dag at smykke sig, med prydelserne fra rene og hellige gerninger. Han gør i sandhed, hvad Han vil.

CII. Læg et lyttende øre, O mennesker, til det som jeg i sandhed siger til jer. Den ene, sande Gud, ophøjet være Hans herlighed, har altid betragtet og vil bestandig betragte menneskehjertet som sit eget, sin egenmægtige ejendom. Alt andet, om det hører til land eller hav, om det er rigdomme eller ære, har Han overdraget til jordens konger og herskere. Fra begyndelsen, der ikke har nogen begyndelse, har banneret, der forkynder ordene 'Han gør som Han vil', været udfoldet i hele sin

stråleglans for Hans manifestation. Hvad menneskeheden har behov for på denne dag er lydighed overfor magthaverne og en hengiven fastholden af visdommens reb. De redskaber, der er væsentlige for den umiddelbare beskyttelse, tryghed og vished for menneskeslægten ligger i hænderne hos dem, der styrer det menneskelige samfund. Dette er Guds ønske og Hans befaling... Vi nærer den forhåbning, at en af jordens konger, for Guds skyld, rejser sig til sejr for dette forurettede, dette undertrykte folk. En sådan konge vil i al evighed blive lovprist og forherliget. Gud har foreskrevet dette folk pligt til at hjælpe den, der vil hjælpe dem til at tjene hans bedste interesser og vise ham deres troskab. De, der følger mig, skal under alle forhold bestræbe sig på at fremme velfærdet for alle, der vil rejse sig for min sags sejr og må til alle tider bevise deres kærlighed og troskab imod ham. Lykkeligt er det menneske, der hører og følger mit råd. Ve over den, der forsømmer at opfylde mit ønske.

CIV. O I verdens folk! Vid i sandhed at en uforudset katastrofe følger jer, og at alvorlig straf venter jer. Tro ikke de gerninger, I har øvet, er blevet slettet for mit blik. Ved min skønhed! Alle jeres handlinger har min pen indgraveret med klare skrifttegn på tavler af krysolit.

CVI. Den alvidende Læge har sin finger på menneskehedens puls. Han fornemmer sygdommen og foreskriver i sin ufejlbarlige visdom lægemidlet. Hver tidsalder har sit eget problem, og enhver sjæl sin særegne higen. Det lægemiddel verden behøver for sine nuværende lidelser kan aldrig være det samme som det en efterfølgende tidsalder måtte kræve. Vær inderligt optaget af behovene i den tid, I lever i, og koncentrer jeres rådslagninger om dens krav og fornødenheder.

Vi kan udmærket opfatte hvorledes hele menneskeslægten er omgivet af store, talrige prøvelser. Vi ser den vansmægte på sin sygeseng, hårdt prøvet og uden illusioner. De, der er beruset af selvbedrag har stillet sig imellem den og den guddommelige og ufejlbarlige læge. Se hvordan de har besnæret alle mennesker, dem selv indbefattet, i deres snarers garn. De formår hverken at opdage årsagen til sygdommen eller har noget kendskab til lægemidlet. De har opfattet det lige som skævt og set deres ven som en fjende.

Vend jeres øren mod den blide sang fra denne fange. Stå op og opløft jeres stemmer, så om muligt de, der er i dyb søvn, kan blive vækket. Sig: O I der er som døde! Den guddommelige gavmildheds hånd tilbyder jer livets vand. Skynd jer og drik hvad I kan deraf. Den, der er genfødt på denne dag, skal aldrig dø; den, der er død, skal aldrig leve.

CVII. Han, der er jeres Herre, Den Albarmhjertige, nærer i sit hjerte det ønske at se hele menneskeslægten som én sjæl og ét legeme. Skynd jer at vinde jeres del af Guds gode nåde og barmhjertighed på denne dag, der fordunkler alle andre skabte dage. Hvor stor er ikke den lykke, der venter det menneske, der forsøger alt, hvad han har i et ønske om at opnå det der tilhører Gud! Sådan et menneske, bevidner Vi, er blandt Guds velsignede.

CVIII. Vi har fastsat en tid for jer, O folk. Om I, i den fastsatte time, forsømmer at vende jer til Gud, vil Han, i sandhed, lægge frygtelig hånd på jer og lade hårde prøvelser angribe jer fra alle sider. Hvor alvorlig er ikke den straf, hvormed jeres Herre da vil tugte jer!

CX. Det højeste væsen siger: O I menneskebørn! Det grundlæggende formål, der besjæler Guds tro og Hans religion, er at sikre menneskeslægtens interesser og fremme dens enhed og at nære kærlighedens og fællesskabets ånd blandt mennesker. Lad den ikke blive en kilde til splid og disharmoni, til had og fjendskab. Dette er den lige vej, det faste og urokkelige grundlag. Alt hvad der bliver rejst på dette grundlag, kan aldrig svækkes af verdens forandringer og sammentræf, ej heller kan utallige århundreders omskiftelser underminere dets struktur. Vor forhåbning er, at verdens religiøse ledere og dens herskere vil rejse sig og i forening reformere denne tidsalder og genoprette dens lykke. De skal så efter at have overvejet tidens behov holde råd sammen og ved intens og gennemgribende rådslagning

indgive en hensygnen og hårdt prøvet verden det lægemiddel, den behøver... Det er pålagt magthaverne at udvise mådehold i alle sager. Hvad der end overskrider mådeholdets begrænsninger vil ophøre at udøve en gavnlig indflydelse. Tænk for eksempel på frihed, civilisation og lignende. Uanset hvor meget mennesker med forståelse ser på dem som et gode, vil de, hvis de bringes til yderlighed øve en skadelig indflydelse på mennesker... Om Gud vil, vil verdens folk, som en følge af de store bestræbelser, der udvirkes af deres herskere og de vise og lærde blandt mennesker, blive ledet til at erkende deres bedste interesser. Hvor længe vil menneskeheden fremture i sin ligegyldighed? Hvor længe vil uretfærdighed vare ved? Hvor længe skal kaos og forvirring herske blandt mennesker? Hvor længe vil uenighed oprøre samfundet? Fortvivlelsens vinde blæser ulykkeligvis fra alle retninger, og den strid, der skiller og plager menneskeslægten skærpes daglig. Tegn på nært forestående omvæltninger og kaos kan nu tydeligt ses, eftersom den herskende orden viser sig at være beklageligt mangelfuld. Jeg bønfaller Gud, ophøjet være Hans herlighed, om at Han nådigt må vække jordens folk, vil udvirke at deres adfærd i sidste ende vil blive gavnlig for dem og hjælpe dem med at opfylde det, der passer for deres stode.

CXII. Se de oprør der i mange lange år har hjemsøgt jorden og den uro, der har grebet dens folk. Den er enten blevet ødelagt af krig eller plaget af pludselige og uforudsete ulykker. Skønt verden er omfattet af elendighed og sorg, er dog intet menneske standset op for at tænke over, hvad årsagen eller kilden til det måtte være. Når som helst Den sande Rådgiver udtalte et advarende ord, så anklagede de ham alle som en urostifter og afviste hans krav. Hvor forvirrende, hvor uforståelig er ikke sådan en adfærd! Ikke to mennesker findes der, som kan siges at være udadtil og indadtil enige. Tegn på splid og ondskab er synlige overalt, skønt alt blev skabt til harmoni og forening. Det højeste væsen siger: O I elskede! Enhedens hellighed er blevet rejst; betraget ikke hinanden som fremmede. I er frugterne på ét træ og bladene på én gren. Vi nærer den forhåbning, at retfærdighedens lys må skinne på verden og rense den for tyranni. Hvis jordens herskere og konger, som er symboler på Guds magt, ophøjet være Hans herlighed, rejser sig og beslutter sig til det, der vil fremme menneskenes højeste interesser, vil retfærdighedens herredømme med vished blive oprettet blandt menneskenes børn, og strålerne fra dens lys vil indhylle hele jorden. Det højeste væsen siger: Verdens stabilitet og orden hviler på og vil bestandig være støttet af belønningens og straffens to søjler... I en anden passage har Han skrevet: Tag jer i vare, O forsamling af verdens herskere! Der er ingen magt på jorden, der i sin besejrende kraft kan sammenlignes med retfærdigheds og visdoms magt... Velsignet er den konge, der marcherer med visdommens banner udfoldet foran sig og retfærdighedens batallioner forsamlet bag sig. Han er i sandhed den prydelse, der smykker fredens pande og tryghedens åsyn. Der kan ikke være nogen tvivl om, at hvis retfærdighedens dagstjerne, som tyranniets skyer har formørket, kastede sit lys på mennesker, ville jordens overflade blive fuldstændigt forvandlet.

CXVI. O kristendommens konger! Hørte I ikke talen fra Jesus, Guds Ånd: 'Jeg går bort, og kommer atter til jer'? Hvorfor forsømte I, da han atter kom til jer i himlens skyer, at drage ham nær, så I kunne se hans åsyn og være af dem, der opnåede Hans nærværelse? Et andet sted siger Han: 'Når han, Sandhedens Ånd er kommet, vil han lede jer til al sandhed'. Og dog, se hvorledes i nægtede at vende jeres ansigt mod ham og fremturede med at forlyste jer, da han bragte sandheden. I bød ham ikke velkommen, ej heller søgte I hans nærværelse, så I kunne høre versene fra Gud af hans egen mund og tage del i den mangfoldige visdom fra Den Almægtige, Den Herligste, Den Alvise. I har på grund af jeres forsømmelse hindret Guds åndedræt i at blive ført hen over jer og har fra jeres sjæle tilbageholdt sødmen i dets duft. I vedbliver henrykte at flakke om i jeres onde ønskers dal. I, og alt I ejer, vil forgå. I vil med sikkerhed vende tilbage til Gud og blive kaldt til regnskab for jeres gerninger i nærværelse af ham, der skal samle hele skabelsen.

CXVII. Det højeste væsen har i ønsket om at åbenbare forudsætningerne for fred og tryghed i verden og fremgang for dens folk skrevet: Den tid må komme, da den bydende nødvendighed af at foranstalte en vældig altomfattende forsamling af mennesker vil være anerkendt af alle. Jordens herskere og

konger må nødvendigvis deltage og ved at være med i dens rådslagning overveje sådanne midler og måder, der vil kunne lægge fundamentene til verdens store fred mennesker imellem. En sådan fred kræver, at stormagterne, af hensyn til trygheden hos jordens folkeslag, beslutter sig til fuldstændig at forsones sig med hinanden. Om en konge begynder at føre krig mod en anden, bør alle i forening rejse sig og standse ham. Hvis dette gennemføres, vil verdens nationer ikke længere behøve nogen militære styrker, undtagen med det formål at bevare sikkerheden i deres riger og at opretholde den indre orden i deres områder. Dette vil sikre freden og trygheden for alle folkeslag, enhver regering og nation. Vi håber inderligt, at jordens konger og regenter, spejlene for Guds nådige og almægtige navn, må nå til dette stadiet og skærme menneskeheden mod tyranniets stormangreb...

Den dag nærmer sig, da alle folk i verden vil have antaget et universelt sprog og en fælles skrift... Når dette er opnået, skal det, uanset hvilken by et menneske rejser til, være som at komme til sit eget hjem. Dette er obligatorisk og helt væsentligt. Det påhviler ethvert menneske med indsigt og forståelse at omsætte det, der er blevet nedskrevet, til virkelighed og handling... Den er i sandhed et menneske, der i dag vier sig til tjeneste for hele menneskeslægten. Det højeste væsen siger: Velsignet og lykkelig er den, der rejser sig for at fremme de bedste interesser for jordens folk og slægter. Et andet sted forkynder Han: Det passer sig ikke for ham at rose sig af, at han elsker sit eget land, men snarere at han elsker hele verden. Jorden er kun ét land og menneskeslægten dens borgere.

CXIX. O I jordens herskere! Hvorfor har I fordunklet solens stråler og fået den til at høre op med at skinne? Lyt til det råd I fik af Den højestes Pen, så måske både I og den fattige kan opnå tryghed og fred. Vi bønfaller Gud om at hjælpe jordens konger med at oprette fred på jorden. Han gør i sandhed, hvad Han vil.

O jordens konger! Vi ser jer hvert år øge jeres udgifter og lægge byrderne på jeres undersåtter. Dette er sandelig fuldstændigt og åbenlyst uretfærdigt. Frygt denne forurettedes suk og tårer og læg ikke unødige byrder på jeres folk. Stjæl ikke fra dem for at opføre paladser til jer selv; nej, vælg snarere det for dem, som I vælger for jer selv. Således afdækker Vi for jeres øjne det, som gavner jer, om I blot forstår. Jeres folk er jeres skatte. Pas på at jeres herredømme ikke skænder Guds bud og I overgiver jeres myndlinge i røverens hænder. Ved dem hersker I, ved deres midler ernærer I jer, ved deres hjælp sejrer I. Og dog, med hvilken foragt ser I ikke på dem! Hvor ejendommeligt, hvor yderst ejendommeligt!

Nu da I har afslået Den store Fred, hold I da fast ved denne, Den lille Fred, så I om muligt i nogen grad kan forbedre jeres egen tilstand og deres, som er afhængige af jer.

O jordens herskere! Forlig jer med hinanden så I ikke skal behøve større militære rustninger end i det omfang, der kan sikre jeres områder og herredømmer. Vogt jer for at tilsidesætte dette råd fra Den Alvidende, Den Trofaste.

Vær forenede, O jordens konger, thi derved vil stridens storm blive stilnet blandt jer og jeres folk finde hvile, hvis I er af dem, der forstår. Om nogen iblandt jer indleder krig mod en anden, rejs jer da alle imod ham, thi dette er intet mindre end åbenlys retfærdighed.

CXX. O I folkets valgte repræsentanter i alle lande! Rådslå sammen og tag jer kun af det som gavner menneskeheden og forbedrer dens tilstand, hvis I er af dem, der nøje gransker. Ansku verden som et menneskelegeme, der, skønt helt og fuldkomment ved sin skabelse, af forskellige årsager er blevet hjemsoget af alvorlige forstyrrelser og sygdomme. Ikke én dag fandt det hvile, nej, dets sygdom øgedes voldsomt, eftersom det kom under behandling af uvidende læger, der gav deres personlige ønsker frie tøjler og fejlede slemt. Og hvis på et tidspunkt en del af dette legeme blev helbredt, ved en kyndig

læges behandling, forblev det øvrige dog plaget som før. Således oplyses I af Den Alvidende, Den Alvise.

Vi ser det på denne dag i hænderne på herskere, så drukne af hovmod, at de ikke klart formår at skelne det, der er deres eget bedste, end mindre erkende en åbenbaring så forvirrende og udfordrende som denne. Og når nogen af dem har bestræbt sig på at bedre dets tilstand, har hans motiv været hans egen vinding, enten åbenlyst eller skjult; og uværdigheden i dette motiv har begrænset hans magt til at læge og helbrede.

Det, som Herren har forordnet som det suveræne lægemiddel og mægtigste redskab for helbredelsen af hele verden, er foreningen af alle dens folk i én universel sag, én fælles tro. Dette kan kun opnås gennem en kyndig, almægtig og inspireret læges formåen. Dette er sandheden, og alt andet blot fejltagelse.

CXXV. O Min broder! Når en oprigtigt søgende beslutter at begive sig ud på efterforskning af den vej, der fører til kundskab om Den urgamle af Dage, må han frem for alt andet rense sit hjerte, som er sæde for åbenbaringen af Guds indre mysterier, for det fordunklende støv i al tilegnet kundskab og det, der hører til legemliggørelsen af satanisk indbildning. Han må lutre sit bryst, som er Den Elskedes uforanderlige kærligheds helligdom, for enhver urenhed og helliggøre sin sjæl for alt, der hører til vand og ler og fra alle uvirkelige og flygtige bånd. Han skal rense sit hjerte så intet gran af kærlighed eller had kan dvæle deri, for at kærlighed ikke blindt skal tilskynde ham til fejltagelse eller had støde ham bort fra sandheden. Ligesom du på denne dag er vidne til, hvordan de fleste mennesker, på grund af denne kærlighed og dette had, er berøvet Det udødelige Åsyn, har forvildet sig langt bort fra legemliggørelserne af de guddommelige mysterier og uden hyrde strejfer gennem glemselens og fejltagelsens ørken.

Den søgende må altid sætte sin lid til Gud, må forsage jordens folk, må frigøre sig fra støvets verden og holde fast ved Ham, der er Herrernes Herre. Han må aldrig søge at ophøje sig selv over nogen, må fra sit hjertes tavle bortvaske ethvert spor af stolthed og forfængelighed, må holde fast ved tålmodighed og forsagelse, må forholde sig tavs og afstå fra ørkesløs tale. For tungen er en fortærende ild og overdreven tale en dødelig gift. Fysisk ild fortærer legemet, medens tungens ild sluger både hjerte og sjæl. Virkningen af den første varer kun en tid, medens virkningerne af den sidste varer et århundrede.

Den søgende skal ligeså betragte bagtalelse som en alvorlig fejl og holde sig langt væk fra den, eftersom bagtalelse slukker hjertets lys og udsletter sjælens liv. Han skal være tilfreds med lidt og være befriet for alt overdrevent begær. Han skal værdsætte fællesskabet med dem, der har forsåget verden, og betragte det at holde sig fra pralende og verdslige mennesker som en dyrebar velsignelse. Ved hver dags daggry skal han samtale med Gud og med hele sin sjæl blive ved i sin søgen efter Den Elskede. Han skal tilintetgøre enhver egensindig tanke med ilden i Hans kærlige omtale og med lynets hast forbigå alt andet end Ham. Han skal komme de hjemløse til hjælp og aldrig holde sig tilbage fra at give de fattige. Han skal være venlig over for dyr, hvor meget mere over for sit medmenneske, over for den der er udstyret med evne til at tale. Han skal ikke tøve med at ofre sit liv for sin Elskede eller tillade menneskenes kritik at vende ham bort fra sandheden. Han skal ikke ønske for andre det, som han ikke ønsker for sig selv, eller love det som han ikke opfylder. Af hele sit hjerte skal han undgå omgang med dem, der vil ondt, og bede for deres synders forladelse. Han skal tilgive synderen og aldrig foragte hans lave stade, for ingen kender sit eget endeligt. Hvor ofte er ikke en synder, i dødens stund, nået til inderlig tro og har, medens han tømte den udødelige drik, taget sin vingeflugt til Den højeste Forsamling! Og hvor ofte har ikke en hengiven troende ved timen for sin sjæls opstigen været så forandret, at han faldt i den dybeste ild!

Vort formål med at åbenbare disse overbevisende og vægtige udsagn er at indprente den søgende, at han skal betragte alt andet end Gud som flygtigt og regne alt undtagen Ham, som er genstanden for al tilbedelse, for lutter intethed...

CXXVIII. Vær retfærdig mod jer selv og mod andre så tegnene på retfærdighed kan blive åbenbaret gennem jeres gerninger blandt vore trofaste tjenere. Tag jer i agt for at I ikke forgriber jer på næstens midler. Vær hans tillid og fortrolighed værdig og hold jer ikke tilbage fra at give til de fattige, det Gud har skænket jer. Han vil i sandhed belønne de godgørende og gengælde dobbelt for det, de har givet. Der er ingen anden Gud end Ham. Hele skabelsen og dens rige er Hans. Han skænker sine gaver til den, Han vil, og fra den Han vil tilbageholder Han dem. Han er Den store Giver, Den mest Gavmilde, Den Godgørende.

Sig: Undervis i Guds sag, O Bahás folk, for Gud har foreskrevet for enhver pligt til at forkynde Hans budskab og betragter det som det mest fortjenstfulde af alle gerninger. Denne gerning kan alene godtages, hvis den, der underviser i sagen, allerede tror fast på Gud, Den højeste Beskytter, Den Nådige, Den Almægtige. Han har endvidere bestemt, at Hans sag skal udbredes gennem styrken i menneskers tale og ikke ved brug af magt. Således er Hans bud blevet sendt ned fra Hans Rige, fra Ham der er Den mest Ophøjede, Den Alvide. Tag jer iagt for at strides med nogen, nej, bestræb jer på at vække ham for sandheden på en venlig måde og en yderst overbevisende måde. Hvis jeres tilhører er lydør så er det til gavn for ham selv og hvis ikke, skal I vende jer bort fra ham og vende jeres ansigt mod Guds hellige Bolig, sædet for strålende hellighed.

I må ikke strides med nogen om verdslige ting og denne verdens anliggender, for Gud har overladt det til dem der har kastet deres kærlighed på dem. Af den hele verden har Han for sig selv valgt menneskets hjerte - det hjerte som åbenbarings og tales herskerer kan underlægge sig. Således er det blevet forordnet og nedskrevet af Bahá på Guds uigenkaldelige buds tavle, på befaling af Ham, der er Den største Lovgiver, Den Alvidende.

CXXX. Vær gavmild i medgang og taknemmelig i modgang. Vær din næstes tillid værdig og se på ham med et venligt og lysende ansigt. Vær skattet af den fattige, den riges formaner, den der besvarer den nødlidendes råb, den der beskytter dit løftes hellighed. Vær retfærdig i din dom og behersket i din tale. Vær ikke uretfærdig mod noget menneske og vis sagtomdighed mod alle mennesker. Vær som en lampe for dem, der vandrer i mørke, en glæde for den sørgmodige, et hav for den tørstende, en havn for den ulykkelige, en støtte og forsvarer for undertrykkelsens offer. Lad ubestikkelighed og oprigtighed præge alle dine handlinger. Vær et hjem for den fremmede, en lindring for den lidende, en mur af styrke for den flygtende. Vær øjne for den blinde og et ledende lys for foden af dem der er faret vild. Vær et smykke for sandhedens åsyn, en krone på troskabens pande, en søjle i retsindighedens tempel, et åndepust af liv for menneskehedens legeme, et banner for retfærdighedens herskerer, et lys over dydens horisont, en dugdråbe på menneskehjertets muld, en ark på kundskabens hav, en sol på gavmildhedens himmel, en juvel i visdommens diadem, et skinnende lys på dit slægtleds firmament, en frugt på ydmyghedens træ.

CXXXIV. Den første og mest ophøjede forpligtelse, næst efter anerkendelsen af Ham, som er Den evige Sandhed, som er foreskrevet mennesker, er forpligtelsen til standhaftighed i Hans sag. Hold fast derved og vær af dem, hvis tanker er fast rettet mod og forankret i Gud. Ingen handling, uanset hvor fortjenstfuld, vil nogen sinde sammenlignes hermed. Den er kongen over alle handlinger, og herom vil din Herre, Den Højeste, Den mest Magtfulde, vidne...

CXXXIX. Ved Guds retfærdighed! Verden og dens tomhed og pragt og alle de nydelser, den kan tilbyde, er alle i Guds øjne så værdiløse, ja endog mere foragtelige end støv og aske. Om blot

menneskehjertet kunne fatte dette! Rens jer omhyggeligt, O Bahás folk, for verdens smuds og for alt, der hører den til. Gud selv er mit vidne. Jordiske ting passer sig dårligt for jer. Kast dem bort til dem, der måtte begære dem og ret jeres blik mod dette mest hellige og strålende syn.

Det som passer for jer er Guds kærlighed og kærligheden fra Ham, der er manifestationen af Hans inderste væsen og overholdelse af hvad han vælger at foreskrive jer, om I blot vidste det.

Sig: Lad sanddrøhed og høflighed være jeres prydelser. Lad jer ikke berøves overbærenheds og retfærdigheds klædning, således at hellighedens blide dufte kan bølge fra hjertet over alle skabte ting. Sig: Vogt jer, O Bahás folk, for ikke at følge de samme veje som dem, hvis ord adskiller sig fra deres handlinger. Bestræb jer på at blive i stand til at åbenbare Guds tegn for jordens folk og at genspejle Hans bud. Lad jeres handlinger være en ledelse for hele menneskeheden, for de fleste menneskers ord, om de er høje eller lave, adskiller sig fra deres adfærd. Det er gennem jeres gerninger, I kan udmærke jer frem for andre. Igennem dem kan glansen fra jeres lys kastes på hele jorden. Lykkeligt er det menneske, der agter på mit råd og holder de bud, der er foreskrevet af Ham, der er Den Alvidende, Den Alvise.

CXLV. Hvis I møder de nedværdigede eller de undertrykte, skal I Ikke vende jer foragtligt bort fra dem, for Herlighedens Konge våger altid over dem og omfatter dem med en ømhed, som ingen kan fatte undtagen dem, der har ladet deres ønsker og begær smelte sammen med jeres Herres vilje, Den Nådige, Den Alvise. O I jordens rige! Flygt ikke fra den fattige, der ligger i støvet, nej, bliv hellere hans ven og få ham til at berette historien om de plager, som Guds uudgrundelige bud har ladet ham lide under. Ved Guds retfærdighed! Medens I er sammen med ham, vil Forsamlingen i det høje betragte jer, vil gå i forbøn for jer, vil prise jeres navne og forherlige jeres handling. Velsignet er de lærde, der ikke roser sig af deres opnåelser; og vel er det med de retfærdige, der ikke håner de syndefulde, men snarere skjuler deres misgerninger, således at deres egne brist kan forblive tilslørede for menneskers øjne.

CXLVI. Det er vort ønske og vor bøn, at enhver af jer må blive en kilde til al godhed for mennesker og et eksempel på oprigtighed for menneskeheden. Vogt jer så I ikke foretrækker jer selv frem for jeres næste. Ret jeres blik mod ham, der er Guds Helligdom blandt mennesker. Han har i sandhed ofret sit liv som en løsesum til verdens frelse. Han er i sandhed Den Algavmilde, Den Nådige, Den Højeste. Hvis der opstår nogen stridigheder iblandt jer, se mig da stående for jeres ansigt, og I skal se bort fra hinandens fejl for mit navns skyld og som et tegn på jeres kærlighed til min klare og strålende sag. Vi elsker at se jer til hver en tid i venskab og harmoni omgås inden for min glædes paradys og fra jeres gerninger at indånde duften af venlighed og enhed, af kærlighed og fællesskab. Således rådes I af Den Alvidende, Den Trofaste. Vi skal altid være med jer; hvis vi indånder vellugten fra jeres fællesskab, vil vort hjerte med vished fryde sig, for intet andet kan tilfredsstille os. Om dette vidner hvert menneske af sand forståelse.

CL. Når sejren kommer, vil alle mennesker erklære sig som troende og ile mod Guds religions havn. Lykkelige er de, der i verdensomspændende prøvelsens dage har stået fast i sagen og afslået at vige fra dens sandhed.

CLVII. De, der har forladt deres land med det mål at undervise i vor sag, skal den trofaste ånd styrke ved sin magt. En skare af vore udvalgte engle skal gå frem med dem som påbudt af Ham, der er Den Almægtige, Den Alvise. Hvor stor er ikke den velsignelse, der venter den, der har opnået den ære at tjene Den Almægtige! Ved Mit Liv! Ingen handling, uanset hvor stor, kan sammenlignes hermed, bort set fra de gerninger der er blevet bestemt af Gud, Den Almægtige, Den Mægtigste. Sådant en tjeneste er i sandhed fyrsten blandt alle gode gerninger og prydelser i enhver glædelig handling. Således er det blevet forordnet af Ham, der er den suveræne åbenbarer, Den ældgamle af Dage.

Den der rejser sig for at undervise i vor sag må nødvendigvis frigøre sig fra alt jordisk og til alle tider betragte vor tros sejr som sit højeste mål. Dette har sandelig været bestemt i Det bevogtede Skrift. Og når han beslutter sig til at forlade sit hjem for sin Herres sags skyld, skal han sætte hele sin lid til Gud som den bedste udrustning til sin rejse og iklæde sig dydens klædning. Således er det blevet bestemt af Gud, Den Almægtige, Den Lovpriste.

Hvis han bliver antændt af ilden i Hans kærlighed, hvis han opgiver alt skabt, vil de ord han udtaler opflamme dem, der hører ham. I sandhed, din Herre er Den Alvidende, den der oplyser alting. Lykkeligt er det menneske, der har hørt vor stemme og besvaret vor kalden. Han er i sandhed af dem, der skal blive bragt nær til os.

CLIX. Betænk menneskers smålighed. De beder om det, der skader dem, og bortkaster det, der gavner dem. De er i sandhed blandt dem, der er faret vild. Vi ser nogle mennesker ønske frihed og rose sig af det. Sådanne mennesker befinder sig i uvidenhedens dyb.

Frihed må til slut føre til oprør, hvis flammer ingen kan slukke. Således advares I af Ham, der er dommeren, Den Alvidende. Vid at frihedens legemliggørelse og dens symbol er dyret. Det som sømmer sig for mennesket er at underkaste sig de begrænsninger, der vil beskytte ham mod hans egen uvidenhed og bevare ham for urostiferens fortræd. Frihed får mennesket til at overskride grænserne for anstændighed og til at krænke hans stades værdighed. Den nedværdiger ham til yderliggående fordærvs og ondskabs stade.

Betragt menneskene som en fåreflok, der behøver en hyrde til deres beskyttelse. Dette er visselig sandheden, den ægte sandhed. Vi bifalder frihed under visse omstændigheder og nægter at godtage den under andre. Vi er i sandhed Den Alvidende.

Sig: Sand frihed består i at mennesket underkaster sig mine bud, hvor lidt I end aner det. Hvis mennesker ville overholde det, som vi har sendt ned til dem fra åbenbaringens himmel, ville de med vished opnå fuldkommen frihed. Lykkeligt er det menneske, der har fattet Guds hensigt med alt, hvad der er blevet åbenbart fra Hans viljes himmel, der omfatter alt skabt. Sig: Den frihed, der gavner jer, findes intet andet sted end i fuldkommen tjeneste for Gud, Den evige Sandhed. De, der har smagt dens sødme, vil afslå at bytte den for al herredømme på jorden og i himlen.

CLXV. Den der gør krav på en åbenbaring direkte fra Gud før udgangen af fulde tusind år, et sådant menneske er visselig en løgnagtig bedrager. Vi beder Gud, at Han nådigt må hjælpe ham til at tilbagekalde og afstå fra et sådant krav. Om han angrer, vil Gud uden tvivl tilgive ham. Hvis han imidlertid fremturer i sin fejltagelse, vil Gud med sikkerhed sende en ned, der vil behandle ham uden barmhjertighed. Frygtelig er Gud i sandhed i sin straf! den der fortolker dette vers anderledes end dets klare betydning er berøvet Guds Ånd og Hans barmhjertighed, der omfatter alt skabt. Frygt Gud og følg ikke jeres ørkesløse indbildninger. Nej, følg hellere budet fra jeres Herre, den Almægtige, Den Alvise.

LAWH-I-AQDAS. (THE MOST HOLY TABLET)
et uddrag

Sig: Velsignet den slumrende der vækkes af min brise. Velsignet den livløse der forfriskes ved mit genoplivende åndepust. Velsignet det øje der trøstes ved synet af min skønhed. Velsignet den vejfarende der retter sine skridt imod min herligheds og majestæts helligdom. Velsignet den sorgfulde der søger tilflugt under min tronhimmels skygge. Velsignet den svært tørstende der iler mod min omsorgs blidt strømmende vande. Velsignet den umættelige sjæl der bortkaster sine selviske ønsker af kærlighed til Mig og indtager sin plads ved festbordet, som jeg har nedsendt fra den guddommelige gavmildheds himmel for mine elskede. Velsignet den nedværdigede der griber fast om min herligheds reb; og den nødlidende der træder ind under skyggen af min rigdoms helligdom. Velsignet den uvidende der søger min kundskabs kildespring; og den uopmærksomme der klynger sig til min ihukommelses reb. Velsignet den sjæl der er blevet kaldt til live ved mit forfriskende åndepust og har opnået adgang til mit himmelske rige. Velsignet det menneske som de blide dufte fra genforening med Mig har bevæget og fået til at drage nær hen til min åbenbarings daggry. Velsignet det øre der har hørt, og den tunge der har bevidnet, og det øje der har set og erkendt Herren selv i Hans store herlighed og majestæt, udrustet med storhed og herredømme. Velsignet er de, der har nået Hans nærvær. Velsignet det menneske der har søgt oplysning fra mit Ords Dagstjerne. Velsignet er den, der har prydet sit hoved med min kærligheds diadem. Velsignet er den, der har hørt om min sorg og har rejst sig for at hjælpe Mig blandt mit folk. Velsignet er den, der har ofret sit liv på min vej og har båret mangfoldige lidelser for mit navns skyld.

Velsignet det menneske der forvissat om mit ord har rejst sig fra de døde for at fejre min lovprisning. Velsignet er den, der er blevet henrykket af mine underfulde melodier og har sønderrevet slørene ved styrken i min magt. Velsignet er den, der er forblevet trofast mod min pagt, og som denne verdens anliggender ikke har tilbageholdt fra at nå min helligheds bolig. Velsignet er det menneske, der har løsrevet sig fra alt undtagen Mig, har hævet sig op i min kærligheds sfære, har fået adgang til mit rige, skuet min herligheds riger, tømt min gavmildheds levende vande, har drukket sin andel fra mit kærlige forsyns himmelske flod, gjort sig bekendt med min sag, fattet det som Jeg skjulte i mine ords skatkammer og har skinnit ud fra den guddommelige kundskabs horisont, optaget af min lovprisning og forherligelse. I sandhed, han er af Mig. På ham hvile min barmhjertighed, min omsorg, min gavmildhed og min herlighed.

BISHARAT

Dette er den opfordring fra Den Alherlige, der er forkyndt fra den højeste horisont i 'Akká fængslet

Han er
Fortolkeren, Den Alvidende, Den Altoplyste.

Gud, Den ene Sande, bevidner, og åbenbarerne af Hans navne og egenskaber bærer vidnesbyrd om, at vort eneste formål med at udsende denne opfordring og med at forkynde Hans ophøjede ord er, at hele skabelsens øre ved guddommelig tales levende vande kan blive rensat for løgnagtige historier og blive bragt i overensstemmelse med det hellige, det strålende og ophøjede ord, der er udgået fra skatkammeret for himlens skaber og navnenes skabers kundskab. Lykkelige er de, der dømmes med retfærdighed.

O jordens folk!

DEN FØRSTE GLADE TIDENDE

som moderbogen i denne største åbenbaring har delagtiggjort alverdens folkeslag i, er, at loven om hellig krig er blevet slettet fra Bogen. Lovet være Den Albarmhjertige, Herren af umådelig nåde, gennem hvem døren til himmelsk gavmildhed er blevet slået op foran alle, der er i himlene og på jorden.

DEN ANDEN GLADE TIDENDE

Det er tilladt, at folk og slægter i verden færdes med hinanden i glæde og lykke. O Folk! Omgås tilhængerne af alle religioner i en venligheds og fællesskabs ånd. Således har Hans samtykkes og myndigheds dagstjerne skinnet frem over horisonten for lovene fra Gud, verdenernes Herre.

DEN TREDIE GLADE TIDENDE

omfatter studiet af forskellige sprog. Dette bud er tidligere strømmet frem fra Den højestes Pen: Det pålægges verdens herskere - må Gud bistå dem - eller jordens ledere at rådslå med hinanden og at vælge et af de eksisterende sprog eller et nyt som skolebørn skal undervises i over hele verden og ligeså et skriftsprog. Så vil hele jorden blive betragtet som et land. Vel er det med den, der lytter til Hans opfordring og overholder det, som han er påbudt af Gud, Den mægtige tronens Herre.

DEN FJERDE GLADE TIDENDE

Om nogen af kongerne - må Gud hjælpe dem - rejser sig for at beskytte og hjælpe dette undertrykte folk, skal alle kappes om at elske og tjene ham. Denne sag er for alle. Vel er det med dem, der handler i overensstemmelse hermed.

DEN FEMTE GLADE TIDENDE

I alle de lande, hvor dette folk bor, skal de over for regeringen i landet opføre sig loyalt, ærligt og redeligt. Dette er, hvad der er blevet åbenbaret på befaling af Ham, der er Lovgiveren, Den ældgamle af Dage.

Det er bindende og forpligtende for verdens folkeslag, hvert og et, at yde hjælp til denne betydningsfulde sag, der er kommet fra himlen for den evindelige Guds vilje, såedes at fjendskabets ild, der flammer i hjertet hos nogle af jordens folkeslag, gennem guddommelig visdoms levende vande og i kraft af himmelske råd og formaninger, kan slukkes, og lyset fra enhed og harmoni kan skinne og kaste sin stråleglans på verden.

Vi nærer det håb, at alle våben i hele verden omdannes til redskaber for genopbygning, og at kamp og strid vil blive fjernet fra menneskers midte gennem de alvorlige bestræbelser hos dem, der er repræsentanter for Guds magt - ophøjet være Hans herlighed.

DEN SJETTE GLADE TIDENDE

er oprettelsen af Den lille Fred, hvorom enkeltheder tidligere er blevet åbenbaret fra vor mest ophøjede pen. Stor er velsignelsen for den, der støtter den og overholder alt, hvad der er blevet forordnet af Gud, Den Alvidende, Den Alvise.

DEN SYVENDE GLADE TIDENDE

Valg af klædedragt og klipning af skægget og dets pleje er overladt til menneskers skøn. Men tag jer i agt, O folk, at I ikke gør jer selv til de uvidendes legetøj.

DEN OTTENDE GLADE TIDENDE

Munkenes og præsternes fromme gerninger blandt Åndens (Jesu) tilhængere - på ham hvile Guds fred - bliver ihukommet i hans nærvær. Lad dem imidlertid på denne dag opgive afsondrede liv og rette deres skridt imod den ydre verden og beskæftige sig med det, der vil gavne dem og andre. Vi har givet dem tilladelse til at indgå ægteskab, således at de kan frembringe en, der vil nævne Gud, Herren af det sete og det usete, Den ophøjede trones Herre.

DEN NIENDE GLADE TIDENDE

Når synderen befinder sig fuldstændig løsrevet og frigjort fra alt undtagen Gud, skal han bede om tilgivelse og forladelse fra Ham. Skrifte af synder og overtrædelser over for menneskelige væsener er ikke tilladt, eftersom det aldrig har været og aldrig vil blive tjenligt til guddommelig tilgivelse.

Ydermere fører et sådant skrifte for mennesker til ydmygelse og nedværdigelse, og Gud - ophøjet være Hans herlighed - ønsker ikke sine tjenere ydmyget. I sandhed, Han er Den Medfølende, Den Barmhjertige. Synderen skal, mellem sig selv og Gud, anråbe om barmhjertighed fra barmhjertighedens hav, bede om tilgivelse fra gavmildhedens himmel og sige:

O Gud, min Gud! Jeg anråber Dig ved blodet fra Dine sande elskede, der var så henrevet af Din blide tale, at de ilede til herlighedens tinder, sædet for det mest glørværdige martyrium, og jeg bønfalder Dig ved mysterierne, der ligger skrinlagt i Din kundskab og ved perlerne, der er bevaret i Din gavmildheds hav, om at skænke tilgivelse til mig og til min fader og min moder. Af dem, der udviser barmhjertighed, er Du i sandhed Den mest Barmhjertige. Ingen Gud er der uden Dig, Den Evigtgivende, Den Algavmilde.

O Herre! Du ser denne kerne af syndefuldhed vende sig til Din gaves hav, og denne svage søge Din guddommelige magts rige, og denne fattige skabning bøje sig mod Din rigdoms dagstjerne. Ved Din barmhjertighed og Din nåde, skuf ham ikke, O Herre, udeluk ham ej heller fra Din gavmildheds åbenbaringer i Dine dage, kast ham ej heller bort fra Din dør, som Du har lukket vidt op for alle, der bor i Din himmel og på Din jord.

Ak og vel Mine synder har afholdt mig fra at nærme mig Din helligheds bolig, og mine overtrædelser har fået mig til at forville mig bort fra Din majestæts Helligdom. Jeg har begået det, som Du forbød mig at gøre og har tilsidesat det, som Du befalede mig at overholde.

Jeg beder Dig ved ham, der er navnenes suveræne Herre, om at nedskrive for mig med Din gavmildheds Pen det, der vil gøre mig i stand til at drage Dig nær og vil rense mig for mine overtrædelser, der er kommet imellem mig og Din tilgivelse og Din forladelse.

Sandelig, Du er Den Stærke, Den Gavmilde. Ingen Gud er der uden Dig, Den Mægtige, Den Nådige.

DEN TIENDE GLADE TIDENDE

Som et tegn på nåde fra Gud, åbenbareren af Denne største Forkyndelse, har vi fra de hellige skrifter og epistler fjernet den lov, der foreskriver ødelæggelse af bøger.

DEN ELVTE GLADE TIDENDE

Det er tilladt at studere videnskaber og kunstarter, men videnskab der er nyttig og vil tjene til udvikling og fremgang for folket. Således er det blevet bestemt af Ham, der er Lovgiveren, Den Alvise.

DEN TOLVTE GLADE TIDENDE

Det indskræpes hver af jer at være optaget af en eller anden form for beskæftigelse, som håndværk, handel og lignende. Vi har nådigt givet jeres beskæftigelse i et arbejde rang af gudstilbedelse, Den ene Sande. Tænk i jeres hjerte over Guds nåde og velsignelser og skænk Ham tak ved aftenstide og ved daggry. Bortød ikke jeres tid i ørkesløshed og ladhed. Beskæftig jer med det der gavner jer selv og andre. Således er det bestemt i dette skrift, fra hvis horisont visdommens og talens dagstjerne skinner strålende.

De foragteligste blandt mennesker er i Guds øjne dem, der sidder ørkesløst og tigger. Hold fast ved materielle midlers reb, idet I sætter hele jeres lid til Gud, Han der sørger for alle midler. Når nogen beskæftiger sig med et håndværk eller fag, er en sådan beskæftigelse i Guds øjne en tilbedende handling; og dette er intet andet end et tegn på Hans uendelige og altomfattende gavmildhed.

DEN TRETTENDE GLADE TIDENDE

Mændene i Guds Retfærdighedens Hus har fået overdraget folkets anliggender. De er i sandhed Guds betroede blandt Hans tjenere og myndighedens daggry i Hans lande.

O Guds folk! Det, som belærer verden, er retfærdighed, for den opretholdes af to søjler, belønning og straf. Disse to søjler er kilderne til liv i verden. Eftersom der for hver dag er et nyt problem og for hvert problem en gavnlig løsning, skal sådanne anliggender henvises til de styrende i Retfærdighedens Hus, så de kan handle i overensstemmelse med tidens krav og behov. De, der for Guds skyld rejser sig for at tjene Hans sag, modtager guddommelig inspiration fra det usynlige rige. Det er alle pålagt at være lydige mod dem. Alle statens anliggender skal henvises til Retfærdighedens Hus, men andagtshandlinger må overholdes i overensstemmelse med det, som Gud har åbenbaret i sine bøger.

O Bahás folk! I er dæmringsstederne for Guds kærlighed og Hans omsorgs daggry. Tilsmuds ikke jeres tunger med forbandelse og forhånelse af nogen sjæl og beskyt jeres øjne mod det, der ikke er sømmeligt. Fremsæt det der optager jeres tanker. Hvis det bliver vel modtaget, er jeres mål nået; hvis ikke er det nyttesløst at gøre indsigelse. Overlad den sjæl til sig selv og vend jer til Herren, Beskytteren, Den Selvbestående. Vær ikke årsag til sorg, langt mindre til uenighed og strid. Det er vores forhåbning, at I vil modtage sand opdragelse i ly af Hans milde barmhjertigheds træ og handle i overensstemmelse med det, som Gud ønsker. I er alle bladene på et træ og dråberne fra ét hav.

DEN FJORTENDE GLADE TIDENDE

Det er ikke nødvendigt at foretage særlige rejser for at besøge de dødes hvilesteder. Hvis velstående mennesker giver beløbet til sådanne rejser til Retfærdighedens Hus, vil det være glædeligt og antageligt i Guds nærvær. Lykkelige er de, der iagttager Hans forskrifter.

DEN FEMTENDE GLADE TIDENDE

Selv om en republikansk regeringsform gavner alverdens folkeslag, er dog kongeværdighedens majestæt et af tegnene fra Gud. Vi ønsker ikke, at verdens lande skal berøves dette. Om de vise forbinder de to former i en, vil deres belønning blive stor stillet ansigt til ansigt med Gud.

I tidligere religioner var love som hellig krig, ødelæggelse af bøger, banlysning af samvær og fællesskab med andre folk eller at læse visse bøger blevet oprettet og bekræftet i henhold til tidens krav; men i denne vældige åbenbaring, i denne vægtige forkyndelse har Guds mangfoldige gaver og begunstigelser overskygget alle mennesker, og fra horisonten for Den evigtværende Herres vilje, har Hans ufejlbarlige bud foreskrevet det, som vi har fremsat ovenfor.

Vi skænker Gud tak - helliggjort og forherliget være Han - for alt, hvad Han nådigt har åbenbaret på denne velsignede, denne strålende og uforlignelige dag. I sandhed, hvis alle på jorden blev begavet med utallige tunger og uophørligt priste Gud og ærede Hans navn til endens tid, der ikke kender nogen

ende, ville deres taksigelse ikke være tilstrækkelig selv for én af de nådige gaver, Vi har omtalt i denne epistel. Herom vidner hvert menneske med visdom og skarpsindighed, forståelse og kundskab.

Vi bønfalder inderligt Gud - ophøjet være Hans herlighed - om at støtte herskerne og kongerne, der er magtens repræsentanter og herlighedens dagry, i at håndhæve Hans love og forordninger. Han er i sandhed Den Almægtige, Den Almagtsfulde, Han der forventes at besvare alle menneskers kalden.

UDDRAG AF TARÁZÁT

O Du som har drukket min tales vin af min kundskabs bæger! Disse ophøjede ord hørtes i dag fra det guddommelige Lotustræs raslen, det som navnenes Herre med himmelsk magts hånd har plantet i det allerhøjeste Paradis:

DEN FØRSTE TARÁZ

og den første lysglans, der er gryet fra moderbogens horisont, er, at mennesket skal kende sit eget selv og erkende det, der fører til ophøjelse eller nedværdigelse, til ære eller fornægtelse, rigdom eller fattigdom. Efter at have nået opfyldelsens stade og nået sin modenhed har mennesket behov for velstand, og den velstand, som det erhverver gennem håndværk eller faglig uddannelse, er prisværdigt efter vise menneskers skøn, og i særdeleshed de tjenere, der helliger sig verdens opdragelse og ophøjelse af dens folk. De er, i sandhed, kundskabens livgivende vandes mundskænke og anførere til den fuldkomne vej. De leder verdens folkeslag på den rette vej og gør dem bekendt med det, der er fremmer menneskelig opløftelse og ophøjelse. Den lige vej er den, der leder mennesket til dagryet for erkendelse og til dæmningsstedet for sand forståelse og fører ham til det, der vil bidrage til glans, ære og storhed.

Vi nærer det håb, at det formørkende støv gennem Den Alvide, Den Alvidendes omsorg vil blive fjernet og erkendelsens kraft forøget, således at folket kan opdage hensigten med at det er blevet kaldt til live. På denne dag er alt, hvad der tjener til at mindske blindhed og styrke visionen, værdigt til overvejelse.

Denne vision virker som middel og ledelse for sand kundskab. I sandhed, i vise menneskers øjne er en klar forståelse en følge af en klar vision. Bahás folk må under alle omstændigheder overholde det, der er passende og sømmeligt og råde folket i overensstemmelse hermed.

DEN ANDEN TARÁZ

er at omgås tilhængere af alle religioner i en ånd af venskab og fælleskab, at forkynde det, som han der talte på Sinais Bjerg har fremsat, og at iagttage retfærdighed i alle sager. De, der er udrustet med ærlighed og trofasthed, skal omgås alle jordens folkeslag og slægter med glæde og fryd, eftersom samvær med mennesker har fremelsket og vedblivende vil fremelske enhed og harmoni, der til gengæld bidrager til opretholdelse af orden i verden og til genopbygning af nationerne. Velsignede er de, der holder fast ved venligheds og mild barmhjertigheds reb og er fri for fjendskab og had.

Denne forurettede formaner verdens folkeslag til at iagttage tolerance og retsindighed, som er to lys midt i verdens mørke og to opdragere for menneskehedens højnelse. Lykkelige er de, der er nået hertil og ve over de ligegyldige.

DEN TREDIE TARÁZ

omhandler god karakter. En god karakter er i sandhed den bedste kappe fra Gud til mennesker. Med den smykker Han sine elskedes skikkelser. Ved mit liv! Lyset i en god karakter overgår solens lys og dens stråler. Den, der når hertil, bliver regnet som en juvel blandt mennesker. Verdens ære og ophøjelse må nødvendigvis afhænge heraf. En smuk karakter er det redskab, hvorved mennesker bliver ledet til den lige vej og føres til Den store Forkyndelse. Vel er det med den, der er prydet med de fromme egenskaber og karaktertræk som hos forsamlingen i det høje.

Det passer sig for jer under alle forhold at holde blikket rettet mod retfærdighed og retsind. I De Skjulte Ord er denne ophøjede tale blevet åbenbaret fra vor mest majestætiske Pen:

'O Åndens Søn! Det højest elskede af alt er i mine øjne Retfærdighed; vend det ikke ryggen, hvis du begærer Mig, og tilsidesæt det ikke, så jeg kan have tillid til dig. Ved dens hjælp skal du se med dine egne øjne og ikke gennem andres øjne og skal vide ud fra din egen kundskab og ikke gennem din næstes kundskab. Tænk over dette i dit hjerte; hvorledes du burde være. I sandhed, retfærdighed er min gave til dig og tegnet på min kærlighed. Hold dig det derfor for øje.'

De, der er retfærdige og retsindige i deres dom, besidder et højt stade og ejer en ophøjet rang. Fromhedens og redelighedens lys skinner strålende fra disse sjæle. Vi håber inderligt, at verdens folk og lande ikke bliver berøvet stråleglansen fra disse to lys.

DEN FJERDE TARÁZ

omhandler pålidelighed. I sandhed, det er døren til tryghed for alle, der bor på jorden, og et tegn på herlighed fra Den Albarmhjertiges side. Den, der får del heri, har i sandhed fået del i rigdoms og fremgangs skatte. Pålidelighed er den største port, der fører til folkets ro og tryghed. Stabiliteten i ethvert anliggende har i sandhed været afhængig heraf og beror herpå. Alle områder for magt, for storhed og for rigdom oplyses af dens lys.

For ikke længe siden blev disse største ord åbenbaret fra Den højeste Pen:

'Vi vil nu, for dig, omtale pålidelighed og dens stade i Guds, din Herres, Herren over Den mægtige Trones øjne. En dag blandt dagene vendte vi tilbage til vor grønne ø. Ved vor ankomst så vi dens bække strømme og dens træer i rig frodighed og sollyset spillede midt iblandt dem. Da vi vendte ansigtet mod højre, så vi, hvad pennen ikke magter at beskrive; ej heller kan den fremlægge det, som menneskeheden Herres øje skuede på det mest helliggjorte, det mest sublime, det velsignede og mest ophøjede sted. Da vi vendte os mod venstre så vi en af skønhederne i Det mest ophøjede Paradis, stående på en søjle af lys, kaldende højt og sige: "O jordens og himlens beboere! Se min skønhed og min stråleglans og min åbenbaring og min lyspragt. Ved Gud, Den ene Sande! Jeg er pålidelighed og dens åbenbarelse og dens skønhed. Jeg vil gengælde hvem som helst, der vil holde fast ved mig og anerkende min rang og mit stade og fastholde min kjortelsøm. Jeg er den største prydelse for Bahás folk samt herlighedens klædning for alle, der er i skabelsens rige. Jeg er det øverste redskab for verdens fremgang og forvisningens horisont for alle væsener." Således har vi nedsendt til dig det, der skal drage mennesker imod skabelsens Herre.'

O Bahás folk! Pålidelighed er i sandhed den bedste klædning for legemet og den mest strålende krone for hovedet. Hold fast i den på budet fra Ham, der er Lovgiveren, Den Altoplyste.

DEN FEMTE TARÁZ

omhandler beskyttelse og bevarelse af Guds tjeneres stade. Man bør ikke overse sandheden i nogen sag, man skal snarere give udtryk for det, der er rigtigt og sandt. Bahás folk skal ikke nægte nogen sjæl den belønning, der tilkommer ham, skal betragte fagfolk med respekt og, ulig mennesker før i tiden, må de ikke tilsmudse deres tunger med forbandelse.

På denne dag skinner fagkundskabens sol over vestens horisont, og kunstarternes flod strømmer ud fra havet i denne verdensdel. Man må tale med retfærdighed og værdsætte en sådan gave. Ved Guds liv! Ordet 'lighed' skinner lyst og strålende ligesom solen. Vi beder Gud om nådigt at kaste dets stråleglans på alle. Han er i sandhed magtfuld over alt, Han som har for sædvane at besvare alle menneskers bønner.

I disse dage bliver sanddruhed og redelighed alvorligt plaget i falskhedens klør, og retfærdighed pines af uretfærdighedens svøbe. Ødelæggelsens røg har indhyllet hele verden på en sådan måde, at intet andet end soldaterregimenter kan ses i nogen retning og intet andet end sværdenes raslen høres fra noget land. Vi bønfalder Gud, Den ene Sande, om at styrke udøverne af Hans magt i det, der vil genoprette verden og bringe nationerne ro.

DEN SJETTE TARÁZ

Kundskab er en af Guds underfulde gaver. Det er pålagt enhver at tilegne sig kundskab. De kunstarter og materielle midler, der nu er synlige, er blevet opnået i kraft af Hans kundskab og visdom, der er blevet åbenbaret i epistler og breve ved Hans mest ophøjede pen, en pen fra hvis skatkammer visdommens perler og tale og verdens kunst og håndværk er blevet bragt frem i lyset.

På denne dag er jordens hemmeligheder blotlagt for menneskers øjne. Siderne i aviser, der hastigt opstår, er sandelig verdens spejl. De genspejler forskellige folks og slægters handlinger og mål. De både genspejler dem og gør dem kendt. De er et spejl med hørelse, syn og tale. Dette er et forbløffende og magtfuldt fænomen. Dog påhviler det skribenterne at være rensset for onde lidenskaber indskydelser og begær og være iklædt retfærdigheds og ligheds klædning. De skal udforske omstændigheder så vidt som muligt og nå til kendsgerningerne, dernæst nedfælde dem i skrift.

ISHRÁQÁT

Du ser mig, O min Gud, som en fisk i støvet vride mig i smerte. Befri mig, hav barmhjertighed med mig, O Du, hvis hjælp påkaldes af alle mennesker, O Du, i hvis hånd tømmerne til magt over alle mænd og kvinder ligger. Når jeg grunder over mine alvorlige brist og mine store overtrædelser gribes jeg af fortvivelse fra alle sider, og når jeg standser op for at tænke over Din gavmildheds hav og Din nådes himmel og Din milde barmhjertigheds dagstjerne, indånder jeg en duft af håb udbredt fra højre og venstre, fra nord og syd, som om alt skabt giver mig andel i de glade tidender, at skyerne i Din barmhjertigheds himmel vil lade deres regn strømme ned over mig. Ved Din magt, O Du, som er de oprigtiges støtte og deres attrå, der frydes ved Din nærhed! Dine mangfoldige gaver og velsignelser og Din nådes og Din omsorgs åbenbaringer har sandelig givet mig mod. Hvorledes kan ellers lutter intethed prise Hans navn, der ved et ord har bragt skabelsen til live, og hvorledes kan et flygtigt væsen hylde Ham, der har bevist, at ingen beskrivelse nogen sinde kan udtrykke Ham, og intet lovprisningens ord kan forherlige Hans ære? Han har for evigt været umådeligt hævet over forståelsen hos sine skabninger og helliggjort fra fatteevnen hos sine tjenere.

O Herre! Du ser denne livløse foran Dit åsyn; lad ham, ved Din gavmildhed og nådige gunst, ikke blive berøvet det evige livs bæger. Og Du ser denne lidende foran Din trone; send ham ikke bort fra Din helbredelses hav. Jeg bønfalder Dig om til alle tider og under alle forhold at gøre mig i stand til at ihukomme Dig, at lovprise Dit navn og at tjene Din sag, selv om jeg er vel vidende om, at hvad der end udgår fra en tjener, kan det ikke overskride hans sjæls begrænsninger eller sømme sig for Din Herlighed eller være værdigt for Din æres og Din majestæts bolig.

Din magt er mit vidne! Var det ikke for at fejre Din pris, ville min tunge være til ingen nytte for mig, og var det ikke for at yde Dig tjeneste, ville min eksistens ikke være mig til nytte. Var det ikke for glæden ved at skue stråleglansen i Dit herligheds rige, hvorfor skulle jeg nyde at se? Og var det ikke for glæden ved at lægge øre til Din blideste stemme, til hvad nytte er hørelse?

DEN FØRSTE ISHRÁQ

Da visdommens dagstjerne hævede sig over Guds hellige religions horisont, udtrykte den denne allerherligste tale: De, der er i besiddelse af rigdom og har myndighed og magt, må vise den dybeste respekt for religion. I sandhed, religion er et strålende lys og en uindtagelig fæstning til beskyttelse og velfærd for verdens folkeslag, thi gudsfrygt tilskynder mennesket til at holde fast ved det, der er godt og sky alt ondt. Om religionens lampe bliver formørket, vil kaos og forvirring følge, og lyset fra ærlighed og retfærdighed, fra ro og fred vil ophøre at skinne. Om dette vil ethvert menneske med sand forståelse bære vidnesbyrd.

DEN ANDEN ISHRÁQ

Vi har påbudt hele menneskeslægten at oprette Den lille Fred - det sikreste af alle midler til beskyttelse af menneskeheden. Verdens herskere skal med én stemme holde fast derved, for dette er det stærkeste redskab, der kan garantere tryghed og velfærd for alle folk og nationer. De er i sandhed manifesteringer af Guds magt og daggryet for Hans myndighed. Vi bønfaller Den Almægtige, om Han nådigt vil hjælpe dem i det, der bidrager til deres undersåtters vel. En omfattende forklaring om dette anliggende er tidligere blevet fremsat af Herlighedens Pen; vel er det med dem, der handler i overensstemmelse hermed.

DEN TREDIE ISHRÁQ

Det påhviler alle at overholde Guds hellige bud, eftersom de er livets kildespring for verden. Den guddommelige visdoms himmel bliver oplyst af de to lys, rådslagning og barmhjertighed, og verdensordenens baldakin er rejst på de to søjler, belønning og straf.

DEN FJERDE ISHRÁQ

I denne åbenbaring er de hærskarer, der kan gøre den sejrrig, prisværdige gerningers og en oprigtig karakters hærskarer. Lederen og hærføreren for disse hærskarer har altid været gudsfrygt, en frygt der omfatter alt og hersker over alt.

DEN FEMTE ISHRÁQ

Regeringer bør gøre sig fuldt ud bekendt med tilstanden hos dem, de regerer, og give dem stillinger, i henhold til fortjeneste og fortrin. Det pålægges alle regenter og herskere at overveje denne sag med den største omhu, således at forræderen ikke kan bemægtige sig den trofastes position, eller røveren herske i den pålideliges sted. Blandt de embedsmænd, der i fortiden har hersket i Dette største Fængsel, var der nogle, lovet være Gud, der var smykket med retfærdighed, men med hensyn til andre vender vi os mod Gud. Vi bønfaller Den ene sande Gud om at lede dem hver og en, således at de om muligt ikke vil blive berøvet troens og pålidelighedens frugt eller blive holdt borte fra ligheds og retfærdigheds lys.

DEN SJETTE ISHRÁQ

er forening og overensstemmelse blandt menneskenes børn. Fra tidernes begyndelse har enhedens lys kastet sine guddommelige stråler over verden, og de bedste midler til fremme af den enhed er for verdens folk at forstå hinandens skrift og tale. I tidligere epistler har vi pålagt de betroede i Retfærdighedens Hus enten at vælge et sprog ud fra de nu eksisterende eller antage et nyt og på samme måde at vælge et fælles skriftsprog. Der skal undervises i begge i alle skoler i verden. På den måde vil jorden blive betragtet som ét land og ét hjem. Den mest strålende frugt på kundskabens træ er dette ophøjede ord: I er alle frugt fra ét træ og bladene på én gren. Intet menneske skal sætte en ære i dette, at han elsker sit land, han skal hellere sætte en ære i, at han elsker sin art. Om dette har vi tidligere åbenbaret det, som er midlerne til verdens genopbygning og nationernes enhed. Velsignet er de, der når hertil. Velsignet er de, der handler i overensstemmelse hermed.

DEN SYVENDE ISHRÁQ

Herlighedens Pen råder alle med hensyn til børns undervisning og opdragelse. Se det som Guds vilje har åbenbaret ved vor ankomst til fængselsbyen og nedskrevet i Den helligste Bog (Kitáb-i-Aqdas). Det er blevet indskærpet enhver fader at undervise sin søn og datter i læse- og skrivekunst og i alt, hvad der er blevet forklaret i Den hellige Epistel. Den, der tilsidesætter det, der er blevet ham påbudt, skal de betroede tage det, der er nødvendigt til deres undervisning, om han er rig, og hvis ikke ligger sagen hos Retfærdighedens Hus. Sandelig vi har gjort det til et ly for den fattige og nødlidende. Den, der opdrager sin søn eller en andens søn, for ham er det, som har han opdraget en af mine sønner; på ham hvile min herlighed, min kærlighed, min barmhjertighed, der har omsluttet verden.

DEN OTTENDE ISHRÁQ

Denne passage, nu skrevet af Herlighedens Pen, regnes som del af Den helligste Bog: Mændene i Guds Retfærdigheds Hus har fået overdraget folkets anliggender. De er i sandhed Guds betroede blandt Hans tjenere og myndighedens daggry i Hans lande.

O Guds folk! Det, der skoler verden, er retfærdighed, thi den opretholdes af to søjler, belønning og straf. Disse to søjler er kilde til liv i verden. Eftersom der for hver dag er et nyt problem og for hvert problem en gavnlig løsning, skal sådanne anliggender henvises til Retfærdighedens Hus, således at dets medlemmer kan handle i henhold til tidens krav og behov. De, der for Guds skyld rejser sig for at tjene Hans sag, modtager guddommelig inspiration fra Det usynlige Rige. Det er pålagt alle at være lydige imod dem. Alle statsanliggender skal henvises til Retfærdighedens Hus, men andagtshandlinger må iagttages i henhold til det, som Gud har åbenbaret i sin bog.

O Bahás folk! I er dæmringsteder for Guds kærlighed og daggryene for Hans omsorg. Besmit ikke jeres tunger med forbandelse og forhånelse af nogen sjæl og vogt jeres øjne mod det, der ikke er sømmeligt. Fremsæt det der optager jeres tanker. Hvis det bliver vel modtaget er jeres mål nået; hvis ikke er det nytteløst at gøre indsigelse. Overlad den sjæl til sig selv og vend jer til Herren, Beskytteren, Den Selvbstående. Vær ikke årsag til sorg, langt mindre til uenighed og strid. Det er vores forhåbning at I vil modtage sand opdragelse i ly af Hans milde barmhjertighedens træ og handle i overensstemmelse med det, som Gud ønsker. I er alle bladene på ét træ og dråberne fra ét hav.

DEN NIENDE ISHRÁQ

Formålet med religion som den bliver åbenbaret fra Guds hellige viljes himmel er at oprette enhed og overensstemmelse blandt verdens folk; lad den ikke blive årsag til uenighed og strid. Guds religion og Hans guddommelige lov er de mægtigste redskaber og de sikreste midler til dæmring af enhedens lys blandt mennesker. Verdens fremgang, nationernes udvikling, folkenes tryghed og fred for alle, der bor på jorden, er blandt Guds grundsætninger og bud. Religion skænker mennesket den dyrebareste af alle gaver, tilbyder velstandens bæger, giver evigt liv og øser uforgængelige goder på menneskeheden. Det påhviler lederne og herskerne i verden, og i særdeleshed de betroede i Guds Retfærdigheds Hus, til deres yderste evne at bestræbe sig på at bevare dens position, fremme dens interesser og højne dens stade i verdens øjne. På samme måde er det pålagt dem at undersøge tilstanden hos deres undersåtter og at gøre sig bekendt med anliggender og aktiviteter i de forskellige samfund i deres riger. Vi opfordrer manifestationerne på Guds magt - herskerne og regenterne på jorden - at beflitte sig og gøre alt hvad de evner, således at de må hænde kan fjerne uenighed fra denne verden og oplyse den med harmoniens lys...

KALIMAT-I-FIRDAWSIYYIH

I disse dage er det pålagt enhver at holde inderligt fast ved enhed og harmoni og at arbejde omsorgsfuldt til fremme for Guds sag, således at de egensindige sjæle om muligt kan nå til det, der vil føre til varig velstand.

I korthed, stridigheder blandt forskellige sekter har åbnet vej til svaghed. Hver sekt har valgt sin egen sti og klynger sig til en bestemt linie. Trods åbenlys blindhed og uvidenhed roser de sig af deres indsigt og viden. Blandt dem er mystikere, der knytter sig til islams tro, hvoraf nogle stiller sig tilfreds med det, der fører til uvirksomhed og afsondring. Jeg sværger ved Gud! Det sænker menneskets stade

og får ham til at svulme af stolthed. Mennesket må frembringe frugter. Den, der ikke bærer frugt er med Åndens (Jesu) ord som et ufrugtbart træ, og et ufrugtbart træ egner sig kun til ilden.

LAWH-I-DUNYÁ

O Guds folk! Jeg formaner jer til at iagttage høflighed. Thi frem for alt andet er det fyrsten blandt dyder. Vel er det med den, der er oplyst af høflighedens lys og iklædt oprigtighedens klædning. Den der er udrustet med høflighed har i sandhed nået et højt stade. Det er vor forhåbning, at denne forurettede og alle andre må blive i stand til at erhverve det, holde fast ved det, iagttage det og fæste blikket på det. Dette er et forpligtende bud, der er strømmet frem fra Det største Navns pen.

O Guds folk! Retsindige lærde mennesker, der helliger sig vejledning af andre og er befriet og vel bevaret for indskydelserne i en ussel og fej natur, er i Hans øjne, der er verdens længsel, stjerner på den sande kundskabs himmel. Det er vigtigt at behandle dem med respekt. De er sandelig kildespring med blidt strømmende vand, stjerner der skinner med stor stråleglans, frugter fra det velsignede træ, legemliggørelse af himmelsk magt og himmelsk visdoms oceaner. Lykkelig er den, der følger dem. I sandhed, en sådan sjæl er i Guds bøger regnet blandt dem, det skal gå godt.

LAWH-I-HIKMAT

O verdens folk! Sky alt ondt, hold det fast som er godt. Stræb efter at blive strålende eksempler for hele menneskeheden og en sand påmindelse om Guds dyder blandt mennesker. Den, der rejser sig for at tjene min sag, skal åbenbare min visdom og anspænde sig af al kraft for at fjerne uvidenhed fra jorden. Vær forenede i rådslagning, vær ét i tankegang. Hver morgen skal blive bedre end sin aften og hver morgendag rigere end sin gårsdag. Menneskets fortjeneste ligger i tjeneste og godhed og ikke i pragt, formue og rigdomme. Tænk på om jeres ord er rensset for ligegyldige indbildninger og verdslige begær og jeres gerninger for underfundighed og mistro. Ød ikke rigdommen i jeres dyrebare liv ved at følge onde og skadelige lidenskaber, lad ej heller jeres bestræbelser blive brugt til fremme af jeres personlige interesser. Vær gavmilde i jeres velmagts dage og vær tålmodige i skibbrudets time. Modgang efterfølges af held og glæde følger sorg. Vogt jer mod ørkesløshed og lathed og hold fast ved det der gavner menneskeslægten, ung som gammel, høj eller lav. Tag jer i agt for at så stridens klinte blandt mennesker eller plante tvivlens torne i det rene og strålende hjerte.

O I Guds elskede! Forøv ikke det der tilsmudser kærlighedens klare strøm eller tilintetgør venskabets søde duft. Ved Herrens retfærdighed! I blev skabt for at vise hinanden kærlighed og ikke ondskab og had. Sæt ikke en ære i at elske jer selv men i at elske jeres medskabninger. Vær ikke stolte af at elske jeres land men af at elske menneskeslægten. Lad jeres øje være kysk, jeres hånd trofast, jeres tunge sanddru og jeres hjerte oplyst. I må ikke fornede det stude, som de lærde i Bahá indtager og ikke ringeagte den rang, som de herskere indtager, der yder jer retfærdighed. Sæt jeres lid til retfærdighedens hær, og iklæd jer visdommens rustning, lad jeres smykke være tilgivelse og barmhjertighed og det der opmuntrer hjertet hos Guds elskede.

ASL-I-KULLU'L-KHAYR

I Guds Navn, den Ophøjede, den Højeste

Kilden til alt godt er tillid til Gud, lydighed mod Hans bud og tilfredshed med Hans hellige vilje og glæde.

Visdommens inderste kerne er gudsfrygt, frygt for Hans svøbe og straf og ængstelse for Hans retfærdighed og lov.

Religionens inderste kerne er at vidne om det, som Herren har åbenbaret, og følge det, som Han har bestemt i sin mægtige bog.

Kilden til al ære er anerkendelse af alt, hvad Herren har givet og tilfredshed med det, som Gud har befalet.

Kærlighedens inderste kerne er for mennesket at vende hjertet mod Den Elskede og skille sig fra alt undtagen Ham og intet ønske undtagen det, som er hans Herres ønske.

Sand ihukommelse er at omtale Herren, Den Alpriste, og glemme alt andet undtagen Ham.

Sand tillid er for tjeneren at udføre sit arbejde og kald i denne verden, at holde fast ved Herren, intet at søge undtagen Hans nåde, fordi i Hans hænder ligger alle Hans tjeneres skæbne.

Løsrivelsens inderste kerne er for mennesket at vende ansigtet mod Herrens boliger, at træde frem for Hans nærværelse, skue Hans åsyn og stå som vidne foran Ham.

Forståelsens inderste kerne er at give vidnesbyrd om sin fattigdom og underkaste sig Herrens vilje, Herskeren, Den Nådige, Den Almagtsfulde.

Kilden til mod og styrke er at fremme Guds Ord og at være standhaftig i Hans Kærlighed.

Næstekærlighedens inderste er for tjeneren at berette om sin Herres velsignelser og skænke Ham tak til alle tider og under alle forhold.

Troens inderste kerne er fåtal af ord og overflod af gerninger; den, hvis ord overgår hans gerninger, ved i sandhed, at hans død er bedre end hans liv.

Den sande tryghedens kerne er at iagttage tavshed, at se på tingenes afslutning og at forsage verden.

Begyndelsen til storsind er, når mennesket bruger sin rigdom på sig selv, på sin familie og på de fattige blandt sine brødre i troen.

Rigdommens inderste kerne er kærlighed til mig; hvem der end elsker mig besidder alt, og den der ikke elsker mig er sandelig blandt de fattige og nødlidende. Dette er, hvad herlighedens og stråleglansens hånd har åbenbaret.

Kilden til alt ondt er for mennesket at vende sig bort fra sin Herre og sætte lid til det gudløse.

Den mest brændende ild er at betvivle Guds tegn, at strides ørkesløst om det, Han har åbenbaret, at fornægte Ham og føre sig hovmodigt frem for Ham.

Kilden til al lærdom er kundskab om Gud, ophøjet være Hans ære, og dette kan ikke opnås undtagen gennem kundskab om Hans guddommelige manifestation.

Nedværdigelsens inderste kerne er at gå bort fra Den Barmhjertiges skygge og søge ly hos Den Onde.

Kilden til fejltagelse er at tvivle på Den ene sande Gud, stole på noget andet end Ham og flygte fra Hans Lov.

Sand fortabelse er for den, hvis dage er blevet tilbragt i fuldkommen uvidenhed om sig selv.

Den inderste kerne i alt, hvad vi har åbenbaret for dig, er retfærdighed, er for mennesket at løsrive sig fra ligegyldig indbildning og efterligning, med enhedens øje opdage Hans strålende værk, undersøge alt med et søgende sind.

Således har vi belært dig, åbenbaret for dig visdommens ord, således at du må være taknemmelig mod Herren, din Gud, og søge ære heri blandt alle mennesker.

LAWH-I-MAQSÚD

Et vist menneske kan kun vise sin kundskab ved hjælp af ord. Dette viser betydningen af Ordet, der er bekræftet i alle skrifterne, hvad enten de er fra tidligere tider eller mere nutidige. For det er gennem dets kraft og besjælende ånd, at verdens folk har nået så fremragende et stade. Ydermere bør ord og udsagn både være bevægende og indtrængende. Men, intet ord vil være gennemsyret af disse to

egenskaber, medmindre det bliver udtalt alene for Guds skyld og med skyldigt hensyn til tidens og menneskenes behov.

Det mest ophøjede væsen siger: Menneskelig tale er et fænomen, der stræber efter at øve indflydelse og har brug for mådehold. Med hensyn til dens indflydelse, er dette betinget af forfinelse, der til gengæld er afhængigt af et hjerte, der er frigjort og rent. Hvad angår mådehold, må dette forenes med takt og visdom som foreskrevet i de hellige skrifter og epistler.

Hvert ord har en sjæl, derfor bør taleren eller fortolkeren omhyggeligt fremsætte sine ord på rette tid og sted, for det indtryk, som hvert ord gør, er klart synligt og opfatteligt. Det mest ophøjede væsen siger: Et ord kan lignedes ved ild, et andet ved lys, og den indflydelse som begge udøver er tydelig i verden. Derfor skal et oplyst og vist menneske først og fremmest tale med ord så blide som mælk, således at menneskenes børn kan blive næret og højnet ved det og kan nå det højeste mål for menneskelig eksistens, som er stadet for sand forståelse og ædelhed. Og ligeledes siger Han: Et ord er som foråret, der får de unge træer i kundskabens rosenhave til at blive grønne og blomstrende, medens et andet ord er som en dødelig gift. Det påhviler et betænksomt og vist menneske at tale med den yderste mildhed og overbærenhed, således at sødmen i hans ord kan formå enhver til at nå det, der passer for menneskets stade...

SÚRIY-I-VAFÁ

Hvor er den, der kan hjælpe mig og skærme mig mod disse troløses sjæles sværd? Hvor er det menneske med indsigt, der vil se på Guds ord med sine egne øjne og gøre sig fri af meninger og forestillinger hos jordens folk?

O tjener! Advar Guds tjenere mod at afvise det, de ikke forstår. Sig, bønfald Gud om at åbne portene til hjertets sande forståelse således at I kan blive oplyst om det, som ingen er oplyst om. I sandhed, Han er den der giver, Den Tilgivende, Den Medfølende...

LAWH-I-SIYYID-I-MIHDÍY-I-DAHAIJ

De helliggjorte sjæle skal i hjertet overveje og meditere over undervisningsmetoderne. Fra teksterne i de underfulde, himmelske skrifter skal de lære udenad ord og passager, der knytter sig til forskellige eksempler, således at de under deres tale kan fremsige guddommelige vers, når som helst lejligheden byder sig, eftersom disse vers er den kraftigste eliksir, den største og mægtigste talisman. Så kraftig er deres indflydelse, at den lyttende ikke vil have nogen grund til at vakle. Jeg sværger ved mit liv! Denne åbenbaring har en sådan styrke, at den vil virke som en magnet for alle nationer og slægter på jorden. Om et menneske standser op for at tænke opmærksomt efter, vil han erkende, at der intet sted er, ej heller kan være, for nogen at flygte hen...

UDDRAG FRA ANDRE EPISTLER

Sig: O forsamling af herskere og af lærde og vise! Den lovede dag er kommet, og Hærskarernes Herre har vist sig. Fryd jer i stor glæde på grund af denne største lykke. Hjælp ham da gennem styrken i visdom og tale. Således påbydes I af den, der altid har forkyndt: "Sandelig, ingen Gud er der uden Mig, Den Alvidende, Den Alvise."

Må Hans herlighed hvile på dig og på dem, der er med dig og dem, der holder af dig og lægger øre til de ord, du udtaler i lovprisning af denne vældige, denne overjordiske åbenbaring.

Mennesket er som et træ. Hvis han smykkes med frugt, har det været og vil altid være værdigt til ros og anerkendelse. Ellers er et ufrugtbart træ kun egnet til ilden. Frugterne på det menneskelige træ er udsøgte, yderst attråværdige og inderligt elskede. Blandt dem er redelig karakter, gode gerninger og en smuk tale. Jordiske træers løvspring viser sig en gang hvert år, medens den for de menneskelige træer viser sig i Guds dage -ophøjet være Hans herlighed. Om træerne i menneskers liv i dette guddommelige forår blev smykket med de frugter, der er nævnt, ville stråleglansen fra retfærdighedens lys med vished oplyse alle jordens beboere, og alle ville leve i tryghed og tilfredshed under Hans skærmende skygge, der er hele menneskehedens mål. Vandet til disse træer er det levende vand i de hellige ord udtalt af verdens Elskede. På et øjeblik er sådanne træer plantet, og i det næste vil deres grene, gennem udstrømningen af den guddommelige barmhjertigheds byger, have nået himlene. Et udtørret træ har imidlertid aldrig været og vil aldrig blive nogen omtale værd.

Lykkelig er den trofaste, der er iklædt høje bestræbelsers klædning og har rejst sig for at tjene denne sag. En sådan sjæl har i sandhed nået det ønskede mål og har fattet formålet med sin skabelse. Men tusinde gange ak og ve for de egensindige, der som tørre blade er faldet i støvet. Inden længe skal dødelige vindstød bære dem bort til det sted, der er forudbestemt for dem. Uvidende ankom de, uvidende tøvede de og uvidende vendte de tilbage til deres bolig.

Verden forkynder bestandig disse ord: Tag jer i agt, jeg er flygtig, og ligeså er alle mine ydre skikkelser og farver. Tag jer i vare for forandringerne og tilfældighederne opfundet i mig og lad jer vække af jeres søvn. Alligevel er der intet skarpsindigt øje der ser, ej heller er der et lyttende øre der hører.....